PARTICULARS ABOUT TIRUMALA

GENERAL:—Height 2,820 Feet above sea level.
Temperature :—Maximum 94° Minimum 60°
Rainfall 40"

INCOME FROM TEMPLES FOR MARCH, 1973.

			Rs.	Ps.
1.	Sri Venkateswaraswamy Temple, Tirumala	...	30,25,812	09
2.	Sri Govindarajaswami Temple, Tirupati.	...	31,374	80
3.	Sri Padmavathi Devi Temple, Tiruchanoor	...	29,525	60
4.	Sri Venkateswaraswamy Temple, Mangapuram	...	1,906	63
5.	Sri Vedanarayanaswamy Temple, Nagalapuram.	...	1,228	78
6.	Sri Kapileswaraswami Temple, Tirupati.	...	1,187	82
7.	Sri Kodandaramaswamy Temple, Tirupati.	...	762	66
8.	Sri Kalyana Venkateswaraswamy Temple, Narayanavanam.	...	236	15
	Total	...	30,92,034	53

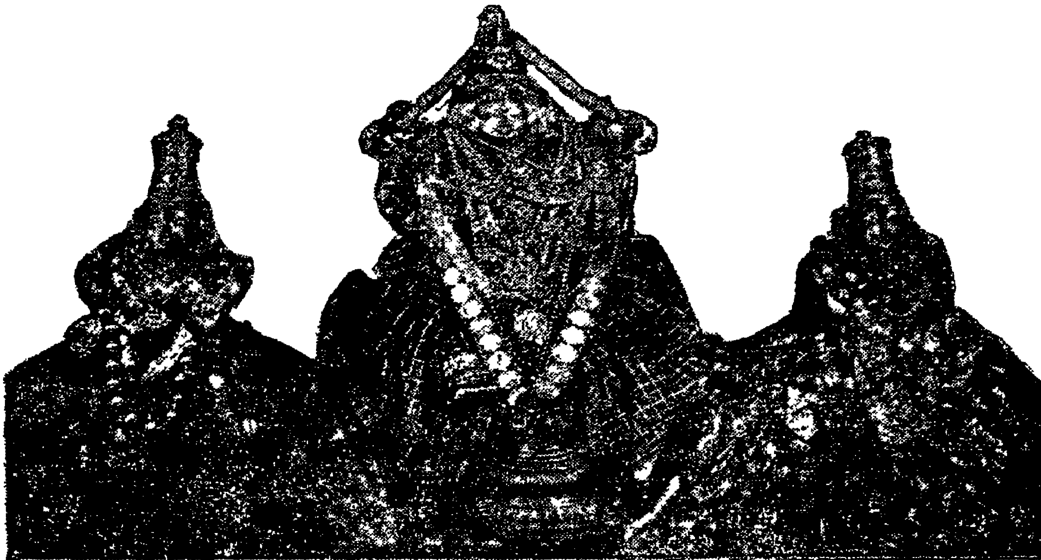
PILGRIMS' PARTICULARS

MARCH, 1973.

Number of pilgrims, who availed T. T. D. Transport facilities on Ghat Road	Adults	...	4,29,194
	Children	...	42,931
Number of Pilgrims, accommodated in the choultries	at Tirupati	...	75,800
	at Tirumala	...	1,32,734
Number of vehicles to Tirumala by Ghat Road	Motor Cars	...	5,170
	Motor Cycles		321

* * *

VISIT * * * * * **TIRUPATI**

SRI GOVINDARAJASWAMI BRAHMOTSAVAM

* * *

PROGRAMME

Date:	Day Festival.	Night Festival.
5–6–73	—	Senadhipathi Utsavam Ankurarpanam
6–6–73	Tiruchi Utsavam & Dhwajarohanam	Big Sesha Vahanam
7–6–73	Small Sesha Vahanam	Hamsa Vahanam
8–6–73	Simha Vahanam	Muthyapu Pandili Vahanam
9–6–73	Kalpavriksha Vahanam	Sarvabhoopala Vahanam
10–6–73	Mohini Avataram (in Pallaki)	**GARUDOTSAVAM**
11–6–73	Hanumantha Vahanam Vasantotsavam (Evening)	Gaja Vahanam
12–6–73	Sooryaprabha Vahanam	Chandraprabha Vahanam
13–6–73	**RATHOTSAVAM**	Asva (Horse) Vahanam
14–6–73	Pallaki Utsavam Theerthavari Avabhrithotsavam.	Dhwajavarohanam in Tiruchi

CONTENTS

*

* * *

Cover Page. Processional Deity, Garudavahanam, & Unjalseva of Sri Govindarajaswamy.

Due to some unforeseen circumstances the magazine could not be released in time We regret very much for the inconvenience caused to the readers—EDITOR.

LETTER TO THE EDITOR

Sir,

The Tirumala Express train after reaching Tirupati in the morning will be kept in the loop–line. It leaves again for Vijayawada at 7–30 P M. *The engine has to come from Renigunta daily. When the said train without engine is in the loope line, the compartments will be opened half an hour in advance of the scheduled time of departure of the train. The passengers will then enter into the compartments after crossing the rails from the regular platform with their luggage and children etc. While crossing many of the pilgrims, old and young are experiencing difficulty to cross the rails and at times some people are falling down and receiving injuries. At times the train leaves Tirupati without coming to the platform at all. As such the passengers are not sure whether the train comes to the regular platform from the loop line daily. It is left to the discretion of the railway authorities to get the train into the regular platform. The existing platform is not having sufficient height to enter into the compartment very easily. There are no water taps on the said platform. Further there is no roof for the platform and during the rainy season passengers will have to feel much difficulty.*

Hence I request the Railway authorities to see that the Tirumala Express train comes to the regular platform daily at least half an hour in advance before it leaves the station and also to improve the platform by providing the aforesaid facilities to the passengers at an early date.

Y L. NARASIMHA RAO
TIRUPATI

Editorial * * * * * *

An airport has been opened at Tirupati and even a new bus service has been introduced between Bhadrachalam and Tirupati. But the plight of the pilgrims coming by train remained the same with least abatement. Even the recent notification of the Railway authorities, issued on the eve of Railway Week has not shown any new developments with regard to Tirupati, though some rumours about long range developments such as conversion of Renigunta–Katpadi line into Broad-guage are in air Time and again we tried to din into the ears of the Railway authorities, about the difficulties that are being faced by the devotees in the existing pattern of services, and also about the new services that are required to make the pilgrimage a happy memory in the years to come. In the absence of any indication as to 'have been under consideration', and being the largest circulated magazine, released from this temple town, while regretting the repetition, we feel it our bounden duty to put forth grievances of the pilgrims, before the Railway authorities and seek necessary redressal.

Among the existing services, the Balaji Express is a peculiar one This so called express leaving Tirupati by 17–15, with eight halts leisurely reaches Madras after 4½ hours at 21–40 The plight of the pilgrims with regard to conveyance, boarding and lodging arrangements, is only a matter of any body's experience. When all the express trains on this line cover the same distance in less than 3½ hours, there is no point in allowing this 'moon light walk' and the resultant delay and inconvenience The movement of this train should be geared up so that it reaches Madras before 20–30. Similar is the plight of the pilgrims travelling in Renigunta-Kakinada through carriages The passenger which carries these compartments reaches Gudur at 20–55 and these compartments will be kept at the sidings at a considerable distance away from the railway station, till 00–40 to be hauled up to the Circar Express. Pilgrims deprived of any refreshments will have to endure a sort of solitary confinement till that time. Neither Renigunta whence they start much earlier nor Gudur where they reach late can be helpful in this regard. Hence the pilgrims may deem it a boon conferred on them, if the authorities consider to attach these compartments at Tirupati to Tirupati East—Kakinada passenger which starts at Tirupati at 22–40 duly advancing the timing of or speeding up the train as fast passenger as to reach by 00-00 hours, so that they can be hauled to Circar Express at 00-40. While the railways can augment the service, the pilgrims will be free from scare and fruit-less detention.

Further, the pilgrim centres can play their role more effectively as protectors of a feeling of oneness among various cross sections of this land, only when they are made accessible for a visit from every corner of the country, by direct train services. Keeping this in view we have previously suggested to extend Tirupati–

(Continued at page14)

News & Notes * * * * * * *

The Silver Jubilee festival of Sri Tallapaka Annamacharya a composer devotee of Lord Venkateswara was conducted for a week from 31—3—73 to 4—4—73 at Thyagaraja Mandapam, Tirupati. The saint composer who was a contemporary of Salva Narasimha of Vijayanagara dynasty outwitted all his predecessors as well as successors, by composing as many as 32,000 Kirtanas in praise of Lord Venkateswara both in Sringara as well as Adhyatma (metaphysical) aspects. To commemorate the birth day of this saint composer, the T. T. Devasthanams has been conducting the annual festivals for the past 25 years, in addition to publishing as many as 22 volumes of Annamacharya works

On 31—3—73 the morning of the 1st day, the festival began with a procession with the portrait of Annamacharya from T T.D. Head Office to Thyagaraja Mantapam Sri A Valliappan, District Collector, Chittoor who presided over the occasion, said that noble souls like Annamacharya were the torch bearers of the true spirit of devotion.

Earlier Sri S V Subramaniyan, Executive Officer, T.T.D. welcoming the gathering explained the significance of the festival and the efforts made by the T.T D. to propagate Annamacharya Keertanas. Sri Nedunuri Krishnamurthy, Principal, S. V College of Music and Dance read the annual report.

Srimati Valliappan, gave away the prizes to the winners, of the Annamacharya Keertana competition.

Sri S R Janaki Raman proposed a vote of thanks.

On the second day, (*i e*, on 1—4—73) Dr D Jagannatha Reddy, Vice-Chancellor, S V University, Tirupati presided over the conference, in which Saraswati Putra Sriman Puttaparti Narayanacharya in his inimitable style read a paper on "Padakavita Pitamaha Annamaya" The Principal, S. V College of Music and Dance proposed a vote of thanks.

In the music concerts conducted during this festival Sarvasri Madurai N. Krishnan, D. Pasupathy, K. Mallik, Nedunuri Krishna Murthy, N. Balasubramanyam, Kumari Sri Rangam Gopalarathnam, Chittoor Subramanyam Pillai, Smt. Jayalakshmi Santhanam gave concerts of the compositions of Annamacharya. Sarvasri Mulukutla Sadasiva Sastry, Ammula Viswanatham rendered Harikatha programmes on Annamacharya's life

As usual the T.T D. has opened a publication stall of the books of Annamacharya Keerthanas.

A Fllip to the Employees.

All the Executive Officers of the T.T.D. have maintained their own individuality in impressing upon the minds of the public in general, and T T D. employees in particular.

While Sri C. Anna Rao the first Executive Officer of the T.T D. tried to raise Tirupati as the capital of the cultural and devotional empire, by establishing many educational institutions and by constructing choultries, and guest houses etc., for the pilgrims, his successor Sri B. Narasinga Rao occupied a covetable place in the hearts of the employees by providing some benefits such as concession meals and free bus passes to them. Sri K Umapathy who succeeded Sri Narasinga Rao aimed at reforming the administrative set up, where as his successor Sri M. Chandramouli Reddy concentrated on the renovation, decoration and beautification projects both at Tirumala and outside Sri S. V Subramanian the present

Executive Officer, besides aiming at smooth administrative set up, is attempting for a healthy psychological build up in the employees so that they can develop broadmindedness and mutual understanding which are essential to all in general and those working in religious institutions in particular. This as its background, and with the impetus of the executive officer, the T.T.D. Officials Association which receded in to back ground till recently has new started histrionic and athletic activities. The Executive Officer recently inaugurated the sports wing of the association

Govindarajaswamy Brahmotsavam.

The Annual Brahmotsavam festival of Lord Govinda Raja of Tirupati will be conducted in the temple premises from 5—6—73 to 14—6—73 with all pomp and granduer ideal for the purpose.

Lord Govinda Raja who could be seen in lying posture (Sayana) has been accredited by the legendas the elder brother of Lord Venkateswara, and that having been exhausted in measuring the hundis which should be delivered to Kubera as per the agreement that Lord Venkateswara entered into (with Kubera), Lord Govindaraja is taking rest giving Darshan in reclining posture

Historical accounts establish that the deity had originally been consecrated by Sri Ramanujacharya, the preceptor of the Visistadwaita philosophy. Last year the T.T.D. had renovated the Vimanas and Mantapas and Maha Samprokshanam of the temple was also conducted, and now steps to renovate the Raja Gopura (the outer big gopura) are under progress

The Brahmotsavam to the Lord will be celebrated in the same method, dignity and elegance as in the case of Lord Venkateswara of Tirumala

The special feature of this year's festival would be that the wooden chariot which was under construction at a cost of Rs 3 lakhs, under the supervision of Sivananda Mouna Swamy of Tiruvalam can be used for Rathotsavam on 13—6—1973

OBITUARY.

We regret to report the sudden demise of Sri P. S. Veeru Swamy Pillai, noted Nadaswara Vidwan of Tamil Nadu and the Asthana Vidwan of the T T.D. on 19—4—73 at Vellore. He was 72

This top ranking Nadaswara Vidwan was at Tirumala in connection with the Vasanthotsavam of the Lord. He was removed to C.M C. Hospital after he received a stroke.

Vidwan Veeruswamy Pillai was the undisputed master of Nadaswaram art for over five decades. He was recipient of national award in 1969.

In his death the country has lost a benefactor and promoter of classical music.

May the Lord of Seven Hills bestow ever lasting peace to the departed soul.

ACHARYA SANKARA

(788 A. D. to 820 A D.)

Sri C M, SRINIVASAN.

Sankara, the very name is magnetic, so was Adi Sankara a magnetical person who journeyed on earth between the years 788 A.D to 820 A D with his highly intellect, lovable personality and wise utterances, Like a meteor Sankara shot out of the earth at the age of thirty two

The age when Sankara lived and worked was very different from the present one Travel, communications and material comforts were nothing when compared with what we have today. Travel by foot and by country–carts through forests and hills were the order of the day.

Mahomed Ghazini had not invaded India by then. Buddhism and Jainism ruled supreme in the country. Ever in the far South India, Vedism had given way to other cultural sects The country now called India, that is Bharat was ruled by a number of Hindu Kings each with a small Kingdom

At this time in the 8th century A D Sanakara was born in a quiet village named Kaladi in Malabar now called Kerala State near the river Alwaye, in a Nambudri family Nambudri's were pious Brahmins, orthodox, learned in Samskrit and well versed in Vedas and much respected by all in Malabar as the highest caste Hindus. They preserved the Vedic culture in the best manner possible

Sivaguru and Aryamba were the parents of Sankara The child was precocious Even before he attained the age of three, child Sankara got acquainted with Samskrit, Magadhi and Prakit languages At the age of five, Upanayanam (investiture with the sacred thread) was performed and Sankara's father left the world and the burden of looking after young Sankara fell on his mother Aryamba

Sankara then left for a Gurukula for Vedic studies, lived the life of a Brahmachari even at seven, living on alms and serving his preceptor.

After completing his studies he returned home and lived with his mother As an affectionate mother Aryamba wanted that her son should live with her always She was somewhat taken a back at the ascetic tendencies of her son and felt that he must soon be married, but Providence willed otherwise.

The ways of the world had no attraction to the boy Sankara By then he had seen enough of the world and had no fancy for worldly life. He felt the hand of the Lord moving and saw His playing with the world through Maya So all the ambitions of the affectionate mother failed and Sankara became an ascetic very early in life

Sankara left his birth place Kaladi and went in search of a Guru Though young he was bold as he realised the truth by now that it is the same Reality, Brahman-Atman that appears in the world in a variety of relations, parents and children, teacher and pupil, master and servant and so on in many ways. He has realised that His will prevails always.

After a long journey through hills and forests, towns and villages he reached the banks of the river Narmada where he found his Guru Govinda Bhagawat-Pada Govinda Bhagawatpada was living in a cave near the river and was in Samadhi when Sankara arrived there and prayed for his being accepted as a disciple

Govinda asked Sankara " Who are you "? and in reply Sankara outpoured the Dasa sloka The sloka proclaimed that the Reality that remained as the residue of all the

phenomenon of the world was Brahman and he was that nondual Self The Self is not contradicted any time by anything When space is annihilated and time has come to a stop no damage is done to the Self I am that Atman the seeker of the Self.

Guru Govinda was delighted at the masterly exposition of the Advaita philosophy by Sankara and accepted him as his disciple with great pleasure According to the convention Sankara was initiated into Paramahamsa-Sanyasa and he was imparted with the purport of the Maha Vakyas (major text of the Upanishads)

Sankara left the banks of Narmada taking leave of his Guru Govinda and went towards Benaras or Kashi now known as Varanasi It was at Kashi he received his first disciple a youngman named Vishnu Sharma who went there from Choladesa Sankara gave him the name of Sanandana. The second disciple was a mute boy brought to Sankara who when asked "Who are you"? the mute boy miraculously answered "I am the Self which is not to be confused with the factors conforming psycophysical organisms. I am the Self which is of the nature of eternal consciousness" Sankara was pleased with the boy's answer took him to his fold giving him Sanyasa and named him Hastamalaka Another person by name Kalanatha sang a hymn in totaka metre in praise of Sankara and he was also accepted as disciple under the name of Totakacharya. Other disciples to join Sankara were the hard boiled Mimamsakara Mandana Misra by name and his wife. After several days of disputations Sankara proved Misra that Advaita Philosophy is far superior to Mimamsa which believed only in rituals and did not go deep into Bakthi cult.

Sankara had wandered over the whole of India from Cape Comorin to Himalayas all on foot. He was responsible for the temple on the hill top in Srinagar in Kashmir. He had wandered more than twice and everywhere he had to fight superstition, petty quarrels among co-religionists and sectarians

Simple is the essence of Sankara's philosophy It is the Absolute spirit of the reality and the world of appearance is illusory and the so called individual soul is the absolute itself and no other

During his digvijaya (spiritual wandering) Sankara was distressed to see that the bakthi mode of worship had degenerated and in many temples where the Goddess was made a blood thirsty one with animal sacrifices. He reconverted the angry deity into a benign World Mother that she really is Sankara's visit to Kanchi one of the seven -Mokshapuris very near Madras (45 miles) is significant as here he consecrated the Sri Chakra in front of the image of Sri Kamakshi and drew the Sri Chakra himself.

Sankara was for a conscious Bakthi cult devoid of all pettiness about it In his whirlwind campaign round the country, Sankara had to face quite a number of sects, faiths and beliefs, who each argued that his faith was real and to all these, his answer was Advaita. Every sectarian God is an aspect of Iswara and in him all the Gods of various sects culminate

Sankara's concept of Maya can be understood only by those who believe in the Absolute Soul as Infinite. The word Maya means that which is not Is Maya real or not? To understand this one has to go beyond the worldly life and recognise that the soul is in essence Brahma. If one gets himself identified with his individual counterpart and his Psycho-Physical organisms and is caught up in the way of samsara, then the world is real and no Maya for him But if one realises the ephemeral condition of mundane matters and looks to the Absolute, then he sees Maya, the unreal.

. According to Advaita the Soul is not created. Only its empirical outfit consisting of body and mind is created.

God in Advaita has to be understood through metaphysics and ideas of origin.

God is to be regarded as the basis for the Universe and as the subject of meditation. He is not the cause among the causes producing the world. He is the whole and sole cause of all efficient and material cause of the world

God is not only the founder of everything but also the moral Governor. He is the guide who operates in the law of Karma. The Mimamsaka's contentions that Karma can and does function by itself is fallacious as Karma is inert and so must need an intelligent operator to work it and who else can be that than God?

God the supreme reality is absolutely unconditioned. But he appears as if personal in order to serve in the universe and as the object of adoration for man. It is not Brahma that is degraded to Iswara, but it is Iswara that is realised as Brahma in the ultimate expression.

It was during his stay in Kanchi while walking along a street accompanied by his disciples he heard an aged scholar reciting grammatical rules. It was here Sankara recited the Hymn "Bhaja Govindam" the quintessence of his philosophy very popular these days. The composition runs thus:

Bhaja Govindam.

(*Translation by Courtesy of Dr. V. Raghavan*)

Worship Lord Govinda, Worship Him,
Worship Him, you fool.
When your appointed time draws near
Your knowledge of grammar will not save you, never.

Fool, Abandon the desire for amassing wealth,
Cultivate good thoughts - your mind devoid of worries,
The wealth you get as a result of your past Karma with that be pleased.

The water on the lotus leaf is extremely unsteady even as is life
Fickle in the extreme, know that gripped by desire and disease
The whole world becomes struck with misery

So long as man is efficient to earn money, those around him are attached to him.
But if he survives as a decrepit, none will call at his house to enquire of him.

The boy is immersed in play, the youth with the youthful damsel, the old
in anxiety but none in the Supreme Being.

One goes to pilgrimages, to the Ganges and the Ocean,
Keeps vows at, makes gift but whatever the creed—
The man devoid of knowledge, does not obtain
Deliverance even after hundred births.

Births again, death again, and lying again in the womb of a mother, O! God Murari,
Kindly save me from the endless samsara, so difficult to overcome.

In you, in me, and elswhere also, it is all one God Vishnu
In vain do you become intolerant and angry towards me;

See your Self in everything, leave off the ignorance of seeing differences everywhere.

The Gita and the thousand names of the Lord must be sung
The form of the Lord of Goddess of Lakshmi (Hari) must be constantly contemplated,
The mind must be led to the company of the good and the possessions one has must be given to the distressed

Always consider wealth as an evil; in truth; there is not an iota of happiness from it.
For those who have wealth there is fear even from their son,
This is the way prevailing everywhere.

SRIMAD PAADUKAA SAHASRAM OF SRI VEDAANTA DESIKA

SRI D. RAMASWAMY IYENGAR
MADRAS.

(*Continued from previous issue*)

किं चतुर्दशभिरेव वत्सरैः
नित्यमेव मणिपादुके! युवाम् ।
पादयोस्त्रिभुवनाधिराजयोः
यौवराज्यमधिगच्छतं स्वयम् ॥ २१६ ॥

Kim chaturdasabhir-eva vatsaraih
Nityam eva Mani Paduke! Yuvaam
Paadayos-tribhuvanaadhiraajayoh
Yauvaraajyam adhigacchatam svayam (216)

Mani Paduke! Why for fourteen years alone? May the two of You, always and for ever, attain the status of a crown-prince, the feet of the Lord being the Emperor of all the three worlds!

Vedanta Desika refers to the termination of the Paduka-rajya in this sloka, but refers to it auspiciously as another abhisheka. To say that the reign of Paduka came to an end will not look nice or auspicious So the Padukas are requested in this sloka to assume the status of Yuva-raja. As soon as Rama assumes sovereignty, His feet, capable of protecting all the worlds, will really be the sovereign. The feet and the Paduka are so intimately connected with, and related to, each other that when the feet became the king, the Padukas became the Yuva-raja. This sloka is in the form of a prayer to the Padukas. 'Yauvaraajyam adhigacchatam'—Pray assume the Yuva-raja padam. When Rama ascends the throne, the Paduka is on the Paada-peeta. (216)

रामस्य राक्षसवधत्वरितस्य काले
पादवनि! प्रकटयन्निव पार्ष्णिगुप्तिम् ।
आचित्रकूटम् अधिगम्य शशंस वार्ताम्
अव्याहतत्वदभिषेकमृदङ्गनादः ॥ २१७ ॥

Raamasya Raakshasavadhatvaritasya kaale
Paadaavani! prakatayanniva paarshniguptim
Aachitrakootam adhigamya sasamsa vaartaam
Avyaahata-Tvadabhishekamridanganaadah
(217)

Protector of the Feet! The sound of the Mridanga played at the time of Thy unobstructed coronation went as far as Chitrakoota as if to inform Rama, who was in a hurry to destroy the Rakshasas, that military help from the rear would be available at the proper time.

A new meaning is given in this sloka to the auspicious sound of the 'vadyas' that were played at the time of Paduka's coronation. In keeping with the grandeur of the festivity that was taking place, there was loud *mridanga-naada*. The poet tells us that it was loud enough to reach Chitrakoota miles away, and the message that it conveyed to Rama was to the effect that 'Paduka has been crowned in Ayodhya. You can rely on military help from the rear and you can advance towards Lanka without any fear of being attacked from the rear.' The 'tvaraa' or hurry which Rama exhibited in regard to the destruction of the Rakshasa was fully understood by the Paduka which is here said to offer military help from the rear

This sloka and slokas 218 to 224 are in the Vasanta-tilaka metre. (217)

भद्राणि देवि! जगतां प्रतिपादयिष्यन्
प्रागेव येन भवतीं भरतोऽभ्यषिञ्चत् ।
मन्ये कपीश्वर विभीषणयोर्यथावत्
सन्तन्यते स्म तत एव किलाभिषेकः ॥२१८॥

Bhadraani Devi! jagataam pratipaadayishyan
Praageva yena Bhavateem Bharatoऽbhyashinchat
Manye kapeesvara Vibheeshanayor-yathaavat
Santanyate sma tata eva kilaabhishekah (218)

Devi! Methinks the coronation of Thee made by Bharata, with a view to confer prosperity on all the worlds, itself resulted in the coronation of Sugriva and Vibhishana.

The capacity of Paduka to confer prosperity on all the worlds was mentioned by Bharata and Vasishta as we saw earlier. The coronation by Bharata of the Paduka was therefore an act done in furtherance of the idea given expression to by him—

"एते हि सर्वलोकस्य योगक्षेम विधास्यत."

Paduka-pattabhisheka was thus a prelude to further Pattabhishekas. Sugriva first, and Vibhishana next, had abhisheka performed to them If Bharata performed abhisheka to Paduka, it was another Ramanuja (Lakshmana) that crowned Sugriva in Kishkindha and Vibhishana in Lanka. Paduka was crowned in the country of Kosala, the world of men (nara-loka), Sugriva was crowned in Kishkindha the world of monkeys (vaanara-loka), and Vibhishana was crowned in the world of the Rakshasas (Rakshasa-loka) The Yoga-kshema of three lokas resulted from the Paduka-pattabhisheka, illustrating the capacity of Paduka for bringing about 'sarva-loka-yoga-kshema.' 'Manye' meaning 'I assume' has been used by the poet here to show to us how in his opinion the Pattabhisheka of Paduka was alone the cause of Sugriva-pattabhisheka and Vibhishana-pattabhisheka. (218)

संभिद्यमान तमसासरयूपनीतैः
संवर्धितस्तव शुभैरभिषेकतोयैः ।
मन्ये बभूव जलधिर्मणिपादरक्षे!
रामास्त्रपावकशिखाभिरशोषणीयः ॥ २१९ ॥

Sambhidyamaana Tamasaa Sarayoopaneetaih
Samvardhitas-Tava subhair-abhisheka toyaih
Manye babhoova jaladhir-Mani Paadarakshe!
Raamaastrapaavakasikhaabhir-asoshaneeyah (219)

Manipaduke! It seems to me that the ocean became incapable of being dried up by the flames of the fiery arrows of Sri Rama, because its waters were swollen by the auspicious waters of Thy abhisheka, which were brought to it by the mingled waters of the Tamasaa and the Sarayu rivers.

A fine Utpreksha It is a fact known to all that in spite of Rama sending Brashma-astra to dry up the ocean, when the ocean king had not turned up after the three-day praayopavesa of Sri Rama, the waters of the ocean were really not dried up. A very fine reason for that fact is given in this sloka The abhisheka-jala which flowed in plenty in all directions as we saw in the Abhisheka-paddhati, must have fallen into the neighbouring rivers like the Sarayu and the Tamasaa. Those rivers in turn carried those waters to the ocean. When the subha-jala used for Paduka-pattabhisheka mingled with the waters of the ocean, no wonder the ocean became immune from the devastating effects of Rama-baana 'Rama-astra-paavaka-sikhaabhih—the flames that issued from Rama's arrow which is like fire. Even such flames were powerless to affect the ocean to any extent All because the ocean had in its waters 'Subha-abhisheka-toya'—the auspicious abhisheka-jala. In view of the auspiciousness of those waters, even Rama-baana could cause no harm.

The first half of the sloka of Dasavatara-stotra relating to Ramavatara may probably be recollected here:

"पारावार पयो विशोषणकलापारीणकालानल-
ज्वालाजालविहारहारिविशिखव्यापारघोरक्रम."

That was Sri Rama, and such was the terrific potency of His arrows. Even one drop of Padukabhisheka-tirtha was probably sufficient to counteract the terrific speed and force of Rama-baana, (219)

(To be continued)

WHAT IT MEANS TO BE RELIGIOUS?

PROF K. S NARAYANACHAR, M A, B SC.
DHARWAR.

Religion is not a special, abnormal kind of activity, indulged in only by the weak and the neurotic and tolerated by others at the most It is not a concession to the dull-witted or a necessary evil preferred to other worse evils, the eternal choices before man. It is the highest form of *Self-seeking*, the search for the Highest-Common-Factor in all creation, without which nothing is meaningful It is a search of the secret of harmony, coherence and meaning in an eternally changing world, passing from one mode of novelty into another, leaving the locus of identity behind, inspired as it must be, by the loftiest conception of Beauty, Goodness and Truth, characterised in the cry of life "Let me emerge from chaos into order, from darkness into light and from death into immortality (असतो मा सद्गमय, तमसो मा जोतिर्गमय, मृत्योर्मा अमृत गमय) The path of Religion is full of commitments in the form of definite steps in a sure direction, with unfailing strength of character and courage of conviction The sceptic and the agnostic who embark on this road with reservations and upto a convenient point only, cannot stand there for long, as it is an inclined plane where only two directions are possible-an eternal "up" or an eternal "down" Or to change the metaphor, it is like "walking on a sharp razor's edge, difficult to traverse and keep on going in the same direction, as the sages say, (क्षुरस्य धारा निशिता दुरत्यया, दुर्गं पथः तत्कवयो वदन्ति (कठोपनिषत्)) for, too heavy a traveller is cut by the edge of the razor, while too light alone flies away from it in spite of efforts to the contrary. "The two extremes are illegitimate transcendentalism and illegitimate materialism"– as Sir J Arthur Thomson says. The human body is to function as a vehicle leading the spirit to the Kingdom of Heaven, like a chariot governed by a Divine Intelligence and a mindful charioteer, drawn by well-controlled horses, to reach the destination. विज्ञानसारथियस्तु मन: प्रग्रहवान् नर: । सोऽध्वन: पारमाप्नोति तद्विष्णो: परमपद (कठ). This is the image extended throughout the length and breadth and intensity of experience crystalled in the *Bhagavad-Geetha*, and abbreviated into the holy *Gayathry*: "That Divine Intelligence par Excellance, revealing His splendour in the Sun, the Originator (सवितृ), and guiding us into graceful acts through manifold wisdom-Him, let us contemplate with Love" "Let Him induce us into the excellent among deeds"— देवो व सविता प्रार्पयतु श्रेष्ठतमाय कर्मणे ('कृष्णयजुर्वेद')–A journey on such a path implies a rejection of whatever is not congenial to it, (प्रातिकूल्यवर्जनम्), and an acceptance of only what is positively helpful (आनुकूल्य संकल्प). In addition, it presupposes a basic trust that it leads to safety, रक्षिष्यतीति विश्वास: and the humility to confess self-limitations and submit to an Elevating Force, (गोप्तृत्व वरणं तथा) The assuring conviction of such a "*Self-Deposit*," and the consequent realisation of helplessness in the absence of a Higher Elevating Agency (आत्मनिक्षेप & कार्पण्य) complete the description of equipment that is six fold and called *Surrender*—(षड्विधा शरणागति.) The human personality is a locus of perpetual purpose and choice. If it accepts the direction of evolution and the purposive or primordial aim implicit in it called Rta (ऋत), it fulfils itself. The alternative is frustration, by subscribing to the trend opposite to Evolution—(एतं ब्रह्मलोकं न विन्दन्ति अनृतेन हि प्रत्यूढा: chandogya VIII-iii). 'One should protect oneself from Unrighteousness"—(अनृता दात्मानं जुगुप्सेत्. तै. नारायणीय). Every birth is a fresh opportunity, provided by Grace, for further fulfilment of man, the level of failure in the previous birth This is the law of moral

causation which points out that the past however bad it may be, can be altered into a better future by a right living in the present. (कुर्वन्नेवेह कर्माणि-ईश) The wise have "seen" that "All these creatures have only an urge for self-shaping as their locus, their heart, root, and anchor"—(तानिह् वा एतानि सकल्पैकायनानि सकल्पात्मकानि, सकल्प प्रतिष्ठितानि), for, this is how even heaven and earth, wind and space, water and heat rain and food, breath and speech, action and fulfilment have come to be. (छान्दोग्य VIII-4). The process of life is an act of "actualisation" of God's conceptual fulfilment God and man cannot pull in opposite directions in the nature of things. God speaks of man as "generous" (उदार) in the *Geetha* (VII 18), as he gives Him an opportunity to save himself! It is a co-operative enterprise in which God's Grace and man's effort embrace each other, both "drinking" as it were, or as participating in the Cosmic Orderly Process (ऋतं पिबन्तौ). God seeks man with the same fervour with which the best among men seeks Him. Religion is both a means to attain god and an end in itself, as it is an endless end Simple love (भक्ति), Higher love (पराभक्ति), Love maturing into Vision (परज्ञान), and that Love-knowledge which cannot relish anything else and makes man paralysed without it (परमभक्ति)—are but a few stages and we have no words for all the intricate steps of this ever-ascending, ever-winding, and ever-maturing experience It is a light that illumines all information into knowledge, all knowledge into wisdom and all action into Service, keeping on saying, "For Him do you love a husband, a wife or a son, a wise man or warrior" etc (न वा अरे पत्युः कामाय......आत्मनस्तु कामाय सर्वं प्रिय भवति), "Seek Him, Hear Him, Mind Him" (आत्मावा अरे द्रष्टव्य : श्रोतव्य· मन्तव्य : निदिध्यासितव्य :). This famous utterance of Sage *Yajnyavalkya*, (describing God's role as that of a Unifying Principle, as *Badarayana* explains in the *Sutra*— वाक्यान्वयात् —) is the expression of a vision of the Cosmos as based on *Love*..a 'प्रेमदर्शन' and teaches that things are dear to us and related to us by values which are but the aesthetic bonds between us and the God in them God is Damodara as He is bound to His creation by his infinite chords of mercy. The *tat* or the transcendental (*i e*, "The more than in me") is the *tvam*, the immanent (the "within you"), cementing all variety in love by a magic *Unity* and saving it from an otherwise barren uniformity. Tagore expresses the same vision when he writes: "Beauty carries an eternal assurance of our spiritual relationship to Reality, which waits for its perfection in the response of our love." "Love gives evidence to something which is outside us but which intensely exists and thus stimulates the sense of our own existence" "The '*I am in me*' realises its own existence, its own infinity, whenever it truly realises something else." "That fact that we exist has its truth in the fact that everything else does exist, and the 'I am' in me crosses its finitude whenever it deeply realises itself in the *Thou Art*. This crossing the limit produces joy, the joy that we have in beauty, in love, in greatness." (*The Religion of the Artist*, *pp* 13-18). We cannot separate or set opposite, Love of God and Love of the Godly. Mis-behaviour with the Godly is even more deadly a sin than offending God Himself; *Bhāgavatāpacāra* is more असह्य to God than Bhagavadapachara as *Sri Ramanuja* submits. What is aesthetically self-defeating as the Ugly is the same as, Evil as the self-defeating morally, and as, false as the self-defeating metaphysically. Kant wrongly imagined a tri-chotomy among these aspects of the same Reality and the positivists of to-day still suffer from the same delusion, in the East as well as the West, successfully demonstrating thereby, though unwittingly, that without religion a philosophy of the mere physical sciences degenerates into a purposelessly-dividing, self-defeating force. On the other hand, that form of logic which dichotomises reality into "less" and "more" reals by gradations, or seeks a more ultimate explanation of the

inequalities of life in determinism than in the Law of Moral Causation, maintains of necessity an insoluble problem of Evil, making it co-eternal with God, and an insoluble Original Sin, an eternal Hell, making God and Satan together rule the world, splitting human experience into dissociated sensibilities The solution is neither a Uni-Polar Reality, nor a dichotomised Reality but *Di-Polarity* Evil, ugliness, and falsehood will then become merely the absence of Goodness, Beauty, and Truth. Matter and spirit would then be the poles of the same Reality, not *contending* but *co-operating* with each other to form *one* organism. The physical world as we see would then become the quantitative aspect, the body of the qualitative aspect, both together constituting the personality of *God.* If God is reduced only to the mental pole, then the physical pole would be only a nuisance to it, and its explaining away in one way or another constitutes the pessimistic note of many a religion of the world. If this is worth overcoming, the physical world and everything in it should be shown as related to God *Internally;* and the result is the concept of *Personality;* As S.T. Coleridge says: " To hesitate to call God a person is like hesitating to speak of the root which is antecedent to stem and branches, lest we should be supposed to be speaking of it to the exclusion of them, and thus to cast back an eclipsing shadow of the indigent particulars on the all-sufficient basis of their common being and the originating cause of their particular existence." The XVth Chapter of the *Geetha* opens with a reference to such a " root," in which, as the *Upanishad* puts it, everything is rooted: समूला: सदायतना· सत्प्रतिष्ठिता : This is, as Acharyas say, the जगन्मूलकन्द, मुकुन्द, in whose being everything is affirmed and nothing is negated.

Just as science is not exhausted by any particular thesis, the spirit of Religion is not exhausted by any particular path to God. Science as theory is supplemented by technology, just as Religion as spiritual activity is aided and strengthened by rituals, its dramatic enactment in daily life, and this is worth pondering over in the present days when the meaningful rituals of the past are being " progressively " substituted by less and less meaningful modern rituals, which are largely responsible for the boredom of life to-day. The inner craving for unity of experience needs to be fed, nurtured, nursed and nourished daily in some way or the other But mere ritual divorced from such an urge is no more meaningful than modern nuclear technology divorced from humane qualities of life Character-building is at any rate more spectacular than the release of nuclear energy and is what the world of to-day needs more than anything else All modes of knowledge based on reasoning are equally valid and no true opposition exists among them The discovery of any opposition is only a proof of our self-deception If the scientists think of purging science of religion and morality, men of religion and moral law-givers revenge by purging their field of science; and the result is, self-isolated " untouchable " worlds, not of knowledge, but of ignorance, everywhere. Men of such " knowledge " will then be as much entitled to enter the world of darkness as ignorant men Has not the Upanishad said so? अन्ध तम : प्रविशन्ति येऽविद्यामुपासते । ततो भूय इव... यऽविद्यायां रता . In fact, the advance of modern science has only altered the level or height of religious experience, and not destroyed it. There is enough scope for meditation and reverence in the structure of the Atom, for instance. Religion is not an activity condemned into a few meaningless moments of life at the most, but is as much an intellectual pursuit, as it is an emotional self-organisation, or a seriously undertaken physical activity It accompanies all these, as the seriousness of purpose realised behind them, devotion and dedication." Man becomes inevitably religious at the end of his intellectual tether" as Thomson says: " There are heights of joy and depths of sorrow from which the transition to religion is natural." "Any attack on true religious experience springs from the

inability to realise its logic, and "an attack on systematic thought is treason to civilisation" as Whitehead says. Much harm has been done to religion by those who have sought to make it an entirely other-worldly affair, as also by those who preach hatred and communal strife in its name. The concept of *Mukti* cannot be understood by those who never take the trouble of asking themselves: "*Mukti* from what? *Mukti* for what? "It is a release from the baser impurities of life, for a fuller enjoyment of the Divine which is always within us. (सहैव सन्त न विजानन्ति देवा·) Release does not mean release from God! It can be expressed better in words like "fulfilment" or "satisfaction" *Mukti* is not for the escapists who do not even know what it means. "The future is a faded song for those who are not yet here to regret" as Mr. T S Eliot summarises the message of the *Geetha* in his *Dry Salvages*. Saints have prayed "Lord, grant me Thy servitude caused by love for Thee, in the process of my enjoyment of Thy pervasion within me; have mercy, for I have no other way. तवानुभूति सभूत प्रीतिकारितदासता। देहि मे कृपय नाथ न जाने गतिमन्यथा (श्री रामानुज – श्रीरङ्गगद्यम्) Another says that if such experience is attainable here, in this life, he would not aspire to go to *Vaikuntha* even. वैकुण्ठवासेऽपि न मेऽभिलाष· (देशिक) Tagore submits: "Deliverance is not for me in renunciation I feel the embrace of freedom in a thousand bonds of delight" "Deliverance? where is this deliverance to be found? Our Master himself has joyfully taken upon Him the bonds of creation, He is bound with us all for ever." (Gitanjali, pieces XI & LXXIII) "अविभागेन दृष्टत्वात्" "In Non-divisibility, as is seen" (Vedanta Sutra IV-iv-4) Religion is full of responsibility It may be defined as the fullest attainment of responsibility. It can be had here. "अत्र ब्रह्म समश्नुते" "The *Here* and the *Beyond* are only continuous True *Vairagya* is giving up what does not promote religion, and true *Sannyasa* is the same "काम्यानां कर्मणां न्यासम्" (Gita XVIII-2) The one and the only possible alternative to Religion is opportunism.

* * *

(Continued from page 3)

Vijayawada Express upto Hyderabad and to convert Madras–Kakinada Circar Express as Tirupati–Waltair Express. Since train services to Madras have amply been provided, there would be no harm if the said, two Expresses are converted as suggested above for the sake of the pilgrims. Similarly two 2 Tier sleeper coaches may be provided from Tirupati, one for Rishikesh and the other for Varanasi, both to be hauled to Jayanthi Janata Express as only 3 berths are provided now under Tirupati quota. Even if these are not fully utilised, here itself they can at least help to reduce congestion at other important stations

On the Metre guage section we have already suggested for converting the Renigunta–Tiruchi fast passenger as Renigunta-Rameswaram express. If necessary this train can be attached to Madras–Rameswaram Passenger at Tiruchi duly converting the latter as Express upto Rameswaram.

Apart from this, pilgrims would be saving much money and time if all the passenger trains that start from or terminate at Renigunta are extended upto Tirupati

In considering and implementing these suggestions nothing is unsurmountable when we view the plight of the pilgrims, who are trained more to endure than to demand. Where there is a will, there is a way.

* * *

VISHNU DHARMA

Sri D. SATYANARAYANA,
Kendriya Sanskrit Vidyapeetha, Tirupati

(*Continued from previous issue*)

अध्याय ४८

CHAPTER XLVIII

This chapter is named as Danaphalam or the chapter dealing with the corresponding fruits of the donations made. Those who donate victuals and cereals to a deserving Brahmana shall enjoy bounties of earth in its fullness and flow of riches shall be intermittent Besides donating trees yielding flowers and fruits one who gifts away fuel during winter shall possess a body graceful and glamourous The gift of umbrella and shoes and the yoke over bulls achieves the regions of Indra Gifting away of gold is efficacious above all. Kanyadana or giving away daughter in marriage is also rich in effecting merits One who donates durable and colour-printed cloths obtains a good and beautiful wife One who gives salt, Tilas (Seseame) enjoys a long life and goes to celestial regions with nymphs to enjoy

भगवानुवाच

Lord spoke.

धान्यं क्रमेणार्जितवित्तसञ्चय विप्रे सुशीले तु प्रयच्छते यः ।
वसुन्धरा तस्य भवेत्सुतुष्टा धारावसूनां प्रतिमुञ्चती ह ॥ १ ॥

1. One who donates food grains and also the riches gradually earned to a Brahman who is disciplined and docile enjoys the whole earth as if a flow of riches pour rashly at him.

बष्पोपभोगं च फलोपभोगं यः पादपं स्पर्शयते द्विजाय ।
स स्त्रीसमृद्धं बहुरत्नपूर्णं लभत्यधिष्ठानवरं समृद्धम् ॥ २ ॥

2. He who donates trees with fruits or flowers to be enjoyed by a Brahmin, obtains a beautiful wife and secures a place full of riches, wealth etc.

इन्धनानि च यो दद्यात् द्विजेभ्यश्शिशिरागमे ।
कायाग्निदीप्तिं सौभाग्यं ऐश्वर्यं चाधिगच्छति ॥ ३ ॥

3. One who offers firewood to Brahmin at the onset of winter builds up a fully rounded up body and also great affluence.

छत्रप्रदानेन गृहं वरिष्ठं ततोपानहसम्प्रदानात् ।
धुर्यप्रदानेन गवां तथैव लोकानवाप्नोति पुरन्दरस्य ॥ ४ ॥

4 One by gifting away umbrella obtains good and decent house and a chariot by providing a pair of shoes to a Brahmin and one who dona.es yoked bulls obtains the region of the k.ng of gods

स्वर्गीयमप्याह हिरण्यदानं तथा वरिष्ठं कनकप्रदा- [94 ब] नम् ।
नैवाधिकं सर्वगुणोपपन्नं प्रयच्छते य पुरुषो द्विजाय ॥ ५ ॥

5. Donation of gold is heaven-yielding; it is highly praised also There is no other gift higher gift than gold if given to Brahmin.

स्वाध्याय चरित्र्यगुणान्विताय तस्यापि लोकाः प्रवरा भवन्ति ।

यो ब्रह्मदेयां प्रददाति कन्यां भूमिप्रदानं च करोतिविप्रे ।
हिरण्यदानं च तथा विशिष्टं स शक्रलोकं लभते
दुरापम् ।। ६ ।।

6. One who offers his daughter in marriage along with lands to a Brahmin who is well read and possess good qualities shall have these worlds to his enjoyment, and one who gives donations of gold obtains the celestial regions of Indra.

सुचित्रवस्त्राभरणोपधानं दद्यान्नरो यः शयनं द्विजाय ।
रूपन्वितां दक्षवतीं मनोज्ञां भार्यामयं नोपचितां
लभेत्सः ।। ७ ।।

7 One who gives clothes as gifts that are printed and coloured for bed, obtains a wife who is very beautiful

लवणस्य तु दातारः तिलानां सर्पिषां तथा ।
तेजस्विनोऽभिजायन्ते भोगिनश्चिर जीविनः ।। ८ ।।

8 One who donates salt Tila and seseame becomes radiant in health and enjoy fullys worldly joys for a long time

स्वर्गेप्सरोभिः सह भोगभुक्तः ।
ततश्च्युतः शीलवतीं स्वभार्यां ।
रूपस्थितां दक्षवतीं सुरक्ताम् ।
सुखेन धर्मेण तथापि काले ।
तयैव सार्द्धं सुरलोकमेति ।
तथैव चान्यत्पुनरेति जन्म ।। ९ ।।
इति विष्णुधर्मेषु दानफलानि नाम अष्टचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः

9. In the heaven he enjoys nymphs and in the worldly regions he obtains a wife who is docile and obedient, of course beautiful with a charming lock of hair and in intense love shall pass his life in great pleasure and religious activity and again shall return to heaven with her and again and again shall takes birth in this world with her.

HERE ENDS THE FORTY-EIGHTH CHAPTER DANAPHALANI OR THE RESULTS OF THE DONATIONS.

PLEASE NOTE

The rates of the passenger charges of the T.T.D. Buses and Mysore Road Transport Corporation Buses, plying between Tirupati and Bangalore were revised as noted below with effect from 16-2-73.

		Rates from Tirupati. Rs. Ps.
Tirupati	..	
Chandragiri	..	0–80
Chittoor	..	3–40
Palamaner	..	5–40
Nangili	..	6–80
Mulabagal	..	7–20
Kolar	..	8–40
Bangalore	..	10–90

Fare for child ticket from Tirupati to Bangalore and vice versa, is Rs. 5–50.

THE SCIENCE OF RELIGION

(Religion and Life)

HIS HOLINESS SWAMY CHINMAYANANDA

It is quite evident that a religion is possible only among the living But is religion so essential to life? Such a doubt is obvious, especially in these days, when we try to live a life which is not defined by ourselves and we live a religion which is unknown to us Very rarely do people have any definite understanding of what religion is, or what constitutes life.

If life be a continuous exertion to redeem ourselves from our sorrows and in this process to bring about confusion and unhappiness around and about us then religion seems to have no place at all in that scheme of living. This seems to be an appropirate statement of observation rather than an exhaustive definition of life Life as it is observed by us, be it in the house, or outside in the market place, seems to be an endless and exhaustive perspiration rather than an inspiration But is life only a series of struggles? Is not this statement reporting just but the miseries of a misunderstood life? The scriptures of the world which have for their theme the entire life of beings, unanimously declare that life is something sacred which can be made, or marred, by the wisdom, or folly, of the living creatures.

Very few of us really know what life is and yet none of us avoid, even for a moment the process of living Live we must; whether we like it or not. Life is most intimate of our experiences which has a compelling assertion and an unavoidable insistence

On a close study of informations gathered of life, as lived by generations of people, great and deep thinkers of the past, called the Rishis, had come to the same and incontrovertible opinion that any definition of life should necessarily accept our moment to moment experiences as its units *They declared that life is a series of experiences.* Whether we like it or not, we cannot avoid experience, even if we try not to have any experience, it would in itself be an experience. If life can be thus defined as a series of unending experiences, in itself it cannot give us an intimate understanding of life unless we make an exhaustive study of the working and the constitution of each experience

The Yogic seers of India experimented upon " Life " for purposes of study When they came across this unit-of-life they did not hesitate to dissect upon it in order to discover its contents. In their exhaustive treatment of the subject they came upon a scientific truth that an experience is not possible without its three fundamental factors, *viz*, (1) the " *Experiencer* " —the Subject, (2) " *Experienced* "—the Object and (3) a relationship between the Experiencer and Experienced, known as " *Experiencing* "

A subject when it comes in contact with an object in a definite relationship between itself and the object, there is born an experience, and in an unbroken chain of sequence when this process is continued, the " flow of experiences " constitute the life of every living creature.

Without the experiencer, though the objects-of-experience be present, we all know, no experience can take place. When I am sleeping in my bed-room, a good friend of mine walks in and yet I will not come to experience the arrival of my friend because the experiencer in me is not available, at that moment, for the experience.

Here experiencer, in himself cannot have any experience without the world-of-objects. I cannot experience at my Bombay Office-desk

on April noon, the September moon-light of the Madras sea-shore.

Not only should there be the " experiencer " and the " experienced," in order to produce an experience, but a definite relationship between the two is to be established in order that they may produce an experience If I am brooding over some absorbing idea and if at that time a well-known friend passes by and wishes me, then, even though my eyes may turn towards him, it may not register for me the " experience " since no healthy relationship between the experiencer and experienced is established in this case. With the discovery of this triple content of each experience, the entire life becomes constituted of the experiencer, the *experienced* and their relationship, *experiencing*.

The better these three are readjusted and governed, the healthier can our life be! All secular activities are an attempt at remodelling and reconstituting the world of objects to a more efficient pattern wherein the largest number of experiencers may find it convenient to establish easily the necessary relationship in order to produce a feeling of joy or happiness.

When secular efforts of world governments are struggling thus to bring more and more happiness into life through planning and revival of the world-of-objects, religion's consistent effort is in producing a healthier and more integrated personality in the *experiencer*. If there be thus a scientific and healthy scheme by which we can rear up a generation of competent "experiencers", we should certainly come to rule the world-of-objects. That science which tells us how we can integrate our inner personality is called the Science of Religion, which, unfortunately has fallen in these days of acute ignorance to be a bundle of mere superstitions and blind beliefs. Scriptures of the world are all expositions of this Science of life

Certainly, if there be thus a Science, which can teach us methods by which our inner instrument of mind and intellect with which we actually come to earn our experiences be integrated and strengthened, there cannot be a greater practical science than this technique of self-development Therefore, if religion is not possible without life, life is impossible without religion. We can call it either religion or the Science of True Living

When we dispassionately study the history of Religions, we find that from time to time restatements of Religion in the context of the growing social conditions and moral values of the age have been made. To fight in the name of religion is a battle of ignorance. They can evidently discover in the declarations of masters that each great teacher came into the society to guide and lead generations out of the wrong values of life into which they had fallen at that time. Fundamentally, all religions rest upon the same scientific truth that by co-ordinating a well developed mind and intellect in the individual—the " experiencer " - he comes to gain a better balance and equilibrium in all the vicissitudes of life caused by the everchanging strings of the objects experienced A mere readjustment of the world-of-objects in the outer world, as conceived by the materialistic civilisations, cannot in itself bring about a larger share of happiness to mankind Happiness is in true living and not in increasing the items of life. A mere attempt at production, or redistribution of wealth, cannot in itself bring an enduring peace, or happiness, into the individual's bosom, nor into the society, unless these efforts at the increase of national wealth are equally supported by an unbroken effort at raising the mental and intellectual character and health of the people. The beams of true victory and constant happiness can reach us only when, in the bosom of each individual, there is that intellectual tranquility and mental clarity which are the signs of true living.

Shrouded in the foliage of ritualism and un-understandable formalities, the true value of religion has come to be lost.

(*Continued at page* 24)

TIRUMALA TIRUPATI DEVASTHANAMS

PUBLICATIONS

Limited Copies available.! *Purchase To-day.*

			Rs. Ps.
Alwar verses	(*Telugu Script*)	..	0—25
Astottara Sahasranama Archana	(*Telugu*)	.	0—37
Astottara Sahasranama Archana	(*Sanskrit*)	..	0—62
Astottara Sahasranama Archana	(*Tamil*)		1—00
Astottara Sahasranama Archana	(*Kannada*)	.	0—37
Andiyakata	(*Telugu*)	..	2—50
Annamacharya Charitramu	(*Telugu*)	..	0—25
Alankara Sangraha	(*Sanskrit*)	..	2—44
Astadasa Rahasyam Vol I	(*Telugu Script*)		3—94
Astadasa Rahasyam Vol. II	(*Telugu Script*)		2—00
Astangayogasaram Vol I	(*Telugu*)		1—00
Adhyatmaka Sankeertanalu Vol I	(*Telugu*)	..	0—56
Adhyatmaka Sankeertanalu Vol. II	(*Telugu*)	.	3—00
Adhyatmaka Sankeertanalu Vol. III	(*Telugu*)	.	3—00
Adhyatmaka Sankeertanalu Vol. VII	(*Telugu*)	.	2—50
Adhyatmaka Sankeertanalu Vol. XI	(*Telugu*)	.	5—00
Adhyatmaka Sankeertanalu Vol. XII	(*Telugu*)	..	3—00
Adhyatmaka Sankeerthanalu Vol. XIII	(*Telugu*)	..	3—00
Adhyatmaka Sankeertanalu Vol. XIV	(*Telugu*)	..	3—00
Adhyatmaka Sankeertanalu Vol. XV	(*Telugu*)	.	3—00
Adhyatmaka Sankeertanalu Vol XVI	(*Telugu*)	..	3—00
Adhyatmaka Sankeertanalu Vol. XVII	(*Telugu*)	.	6—85
Adhyatmaka Sankeertanalu Vol. XVIII	(*Telugu*)	..	6—00
Adhyatmaka Sankeertanalu Vol. XIX	(*Telugu*)	..	6—00
Adhyatmaka Sankeertanalu Vol. XX	(*Telugu*)	..	8—50
Bound copies of Bulletins 1954	(*Eng. Tel. Tamil*)	..	3—00
Bound copies of Bulletins 1955	(*Eng. Tel. Tamil*)	..	3—00
Bound copies of Bulletins 1957	(*Eng. Tel. Tamil*)	..	3—00
Brihadaranyakopanishad Bashya	(*Sanskrit*)	..	5—25
Bhavaprakasika	(*Sanskrit*)	..	25—50
Balacharitam	(*Tamil*)	..	0—75
Bhagavatam (Potana)	(*English*)	.	1—50
Bala Bhagavatham (Chavvaichoodiar) Part-I	(*Tamil*)	..	4—00
Bala Bhagavatham (Chavvaichoodiar) Part-II	(*Tamil*)	..	4—00
Bhagavadgita	(*English*)	..	0—50
Bruhatsuktam	(*Telugu*)	..	1—00
Chandogyopanishad Bhashya	(*Sanskrit*)	..	4—00
Cakshusiyam	(*English*)	..	1—00

			Rs. Ps.
Chitra Suprabhatham	*(Telugu)*	..	7—00
Dayasatakam	*(Telugu)*	..	3—00
Dayasatakam	*(Kannada)*	..	3—00
Dasarupakam	*(Tamil)*	..	3—50
Dharmasangraha	*(Sanskrit)*	..	1—50
Divyaprabandham	*(Sanskrit)*	..	3—25
Epigraphical report	*(English)*	..	4—00
Ethiraja Saptati	*(English)*	..	3—50
Guruparamparai	*(Tamil)*	..	3—50
History of Tirupati Vol II	*(English)*	..	3—12
Khiladihkara	*(Sanskrit)*	..	10—00
Kadambari kathasara	*(Sanskrit)*	..	4—25
Kasyapasamhita (Gnanakanda)	*(Sanskrit)*	..	3—00
Kriyadhikara	*(Sanskrit)*	..	9—00
Melodies of staff notations		..	10—00
Mani Mekhala	*(Telugu)*	..	2—75
Mahabharatham (Premier)	*(English)*	..	1—25
Mangalasasana pāsurams	*(Telugu)*	..	4—00
Mangalasasana pāsurams	*(Tamil)*	..	3—00
Matumu Bhoutaka Sastram	*(Telugu)*	..	0—25
Nipaatavyayopasargavritti	*(Sanskrit)*	..	1—50
Nityana Sandhanamu	*(Tel. Script)*	.	0—50
Nama Ramayanamu	*(Telugu)*	..	0—20
Prasnopanishad Bhashya	*(Sanskrit with English Introduction)*	..	2—75
Prapanna Parijatham	*(Sanskrit)*	..	0—94
Purusharthamulu (Sri K. Dakshinamurthy)	*(Telugu)*	..	1—25
Raghuvamsam	*(Tamil)*	..	1—87
Rama nataka vimarsanamu	*(Telugu)*	..	7—20
Rasavivekam	*(Sanskrit)*	..	2—00
Ramajaya Thiruppugal (Vol. I)	*(Tamil)*	..	3—00
Ramajaya Thiruppugal (Vol. II)	*(Tamil)*	..	3—00
Rugvedadi Bhashya Bhoomika	*(Telugu)*	..	6—00
Suprabhatham with meaning	*(Tamil)*	..	0—50
Suprabhatham with meaning	*(Kannada)*	..	0—50
Suprabhatham	*(Telugu)*	..	0—12
Suprabhatham	*(Tamil)*	..	0—12
Suprabhatham	*(Kannada)*	..	0—12
Suprabhatham	*(Malayalam)*	..	0—12
Suprabhatham	*(Sanskrit)*	..	0—12
Siddantatraya Sangraha	*(Tamil)*	..	0—75
Supreme Epic of Devotion	*(English)*	..	2—06
Simporal	*(Tamil)*	..	1—50
Stotra Rathnamulu	*(Telugu)*	..	0—62
Stotra Rathnamulu	*(Kannada)*	..	0—62

		Rs. Ps.
Sri Venkateswara Mahatmyam	*(Telugu)*	0—75
Sri Venkateswara Mahatmyam	*(Tamil)*	0—75
Sri Venkateswara Mahatmyam	*(Hindi)*	0—75
Sri Venkateswara Sruthi	*(San in Tel Script)*	0—25
Sri Venkateswara Kavyakalpa	*(Sanskrit)*	4—00
Sri Venkateswara Laghukruthulu	*(Telugu)*	1—50
Svetaswataropanishad Bhashya	*(Sanskrit)*	[illegible]—00
Sankalpa Suryodayam	*(English)*	4—25
Subhadra Kalyanam	*(Telugu)*	0—75
Songs of Tallapakkam Part-II	*(Telugu)*	3—00
Sankara Vilasam	*(Tamil)*	2—44
Sarasangraha Ganitham	*(Telugu)*	1—12
Sahitya Vimarsa	*(Sanskrit)*	1—50
Srinivasa Vilasa Sevadhi	*(Telugu)*	4—50
Sripadarenu prabhavam	*(Telugu)*	1—00
Stuthi Rathnamala Part-I	*(Telugu)*	1—12
Sabdartha Sarvaswa	*(English)*	0—75
Sri Venkatachala Mahatmyam slokam (Part-I)	*(San in Tel. Script)*	5—00
Sri Venkatachala Mahatmyam Slokam (Part-II)	*(San. in Tel Script)*	4—25
Sri Venkatachala Mahatmyam slokam (Part-I)	*(Sanskrit)*	6—00
Sri Venkatachala Mahatmyam Slokam (Part-II)	*(Sanskrit)*	4—50
Sri Venkatachala Mahatmyam	*(Andhra Teeka tatparya Sahitam*	5—00
Sthala puranam	*(Tamil)*	1—50
Sahityasara	*(Sanskrit)*	1—50
Stories from Mahabharatam	*(Tamil)*	1—25
Tirumala Volugu	*(Tamil)*	2—06
Theory of knowledge	*(English)*	5—00
Tirukkural Porutpal	*(Tamil)*	7—50
Tirukkural Kamatupal	*(Tamil)*	4—00
Tirupati Guidu	*(English)*	1—00
Thiruvaimoli with commentary (Part-I)	*(Tamil)*	7—50
Thiruvaimoli with commentary (Part-II)	*(Tamil)*	10—50
Thiruvengada 108 names	*(Tamil)*	2—50
T.T.D. Inscriptions Vol. I	*(English)*	3—00
T.T.D. Inscriptions Vol. II	*(English)*	3—00
T.T.D. Inscriptions Vol. III	*(English)*	3—00
T.T.D. Inscriptions Vol. IV	*(English)*	3—00
T.T.D. Inscriptions Vol. V	*(English)*	3—00
T.T.D. Inscriptions Vol. VI (Part-I)	*(English)*	3—00
Tiruppavai (Pictorial)	*(Tamil)*	2—00
Tiruppavai Tiruvembavai	*(Telugu)*	1—25
Tiruppavai	*(Kannada)*	0—15
Vidhitraya Paritranam	*(Sanskrit)*	1—69
Vedantha Sangraha	*(Sanskrit)*	6—00

			Rs. Ps.
Vedamulu	(*Telugu*)	.	0—30
Vishnu Sahasranama Bhashya	(*English*)	..	2—25
Vaikhanasa Grihya Sutras (Part-I)	(*Sanskrit*)	..	13—00
Vaikhanasa Grihya Sutras (Part-II)	(*Sanskrit*)		12—00
Yathiraja vijayanatakam	(*Sanskrit*)		4—00
Yappoli	(*Tamil*)	..	3—50
Sri Kapileswaraswamy Suprabhata	(*Telugu*)		0—10
Sri Kapileswaraswamy Suprabhata	(*Sanskrit*)	.	0—10
Sri Kapileswaraswamy Suprabhata	(*Tamil*)	.	0—20
Sri Kapileswaraswamy Suprabhata	(*Kannada*)	..	0—20
Lord Venkateswara (Sri P. Sitapati)	(*English*)		4—00

Colour Pictures.

Sri Venkateswara	(28″×20″)	.	4—00
Sri Venkateswara	(20″×14″)		1—00
Sri Venkateswara	(15″×11″)	.	0—62
Sri Venkateswara	(11½″×7½″)		0—25
Sri Venkateswara	(7″×5″)		0—07
Sri Padmavathi	(28″×20″)		2—00
Sri Padmavathi	(20″×14″)		1—00
Sri Padmavathi	(15″×11″)		0—62
Sri Padmavathi	(11½″×7½″)	.	0—27
Sri Padmavathi	(7″×5″)		0—05
Sri Venkateswara and Padmavathi pictures	(20″×14″)		1—00
Sri Venkateswara and Padmavathi pictures	(10″×7½″)	.	0—13
Sri Venkateswara in Vajrakavacham	(20″×14″)		1—00
Sri Venkateswara in Vajrakavacham	(11½″×7½″)		0—25
Sri Venkateswara Mahatmyam	(24″×18″)		1—50
Malayappa with Ubhayanancharulu	(20″×14″)	.	1—00
Malayappa with Ubhayanancharulu	(11½″×9″)	.	0—37
Lord Venkateswara in Pearl Coat	(20″×14″)	.	1—00
Lord Venkateswara Enamel Photo			3—00
Sri Padmavati's Plastic Pictures			1—25
S. V. & S. P (Photo Prints)		.	0—10

Discounts and Concessions.

The T.T.D Epigraphical reports and T. T. D. Inscriptions I to V and VI (1) (2) total eight books will be sold at a concessional price of Rs. 10 per set for the public.

The Annamacharya Sankirthanam and Tallapakam works, whenever they are purchased in the Six Vols 25 per cent discount will be allowed.

25% sales commission will be allowed on the above rates in the case of purchases made to the value of Rs. 100/- or more each time. These concessions will apply only for books and guide books. For pictures only 12½% discount will be allowed on purchase of 100 copies and more in each case

Copies can be had from.—

1. **The Editor, T. T. Devasthanams.**
2. **T. T. D. Book Stalls Tirupati and Tirumala.**
3. **All T. T. D. Information Centres.**

RASKHAN—THE MUSLIM DEVOTEE OF LORD SRI KRISHNA

Sri A. HANUMATCHASTRI, M A (TRIPLE)
ALIGARH. U.P.

'Raseswar' Lord Krishna is all-attraction for His devotees from times immemorial. This divine attraction transcends all artificial barriers of religion, caste and creed That Krishna's divine charm had attracted, and is attracting, even non-Hindu devotees throughout the world is no surprise. Even in the medieval period of our Indian History—which is generally noted for excessive zeal and fervour for one's own religion, instances are not rare where some of the Muslim saints were irresitibly drawn towards Lord Krishna, thus transforming them into His staunch devotees for the rest of their lives One such noble example was Raskhan, a Pathan by birth and a Muslim by religious allegiance!

Much is not known about Raskhan's life in true historical sense, but some valuable hints we come across, when we go through the devotional Hindi literature of the Medieval period about this great devotee of Lord Krishna. It is said that Raskhan in the prime of his youth, was rather sensual in his outlook, with the result that he was very much enamoured of a merchant-lad, much to the disgust of the society in which he lived. It was sheer coincidence that one day while Raskhan was passing by, a pandit was exhorting his audience to emulate the intensity of Raskhan's whole-hearted devotion to the merchant-boy, in their devotion to God. This piece of advice went home to Raskhan's heart, the moment he heard it. The metamorphosis was complete in no time and from that moment Raskhan's mundane love got transformed into Divine devotion We have yet another narration According to some, Raskhan was very fond of a beautiful woman. But that woman was very faithful and chaste. Thus his was a frustrated love One day he was going through the translated version of Mahabhagavatha in Persian Connoisseur as he was, he was so much fascinated by the beautiful description of Krishna's divine glow and charm that his mundane love for the woman got sublimated into devotion to Lord Krishna. "How great and enchanting that beauty should be, which mystifies the souls of sixteen thousand Gopikas at a time, incessantly and uninterruptedly" he thought to himself and fell in love with that all-lovable Lord

Scholars are of divided opinion regarding his initiation into "Pushti-Marga" of Vallabhachaiya, by Vitthalnatha, the son of Vallabha Whether this is true or not it makes no difference That he was a great devotee of Lord Krishna, nobody disputes or denies

The poetic linguafranca of Krishna Bhakti in North India from Rajasthan to Bengal in those days was the sweet, mellifluous Vrajbhasha Raskhan took the same medium for the poetic expression of his devotional emotion He poured fourth his heart through the beautiful Vraja metres Savaiyya and Kavitta. While his contemporaries and predecessors were satisfied with composing songs in praise of Lord, Raskhan took to regular poetic metres. That marks him out among his contemporaries. His was a facile pen quite in tune with his object of worship He described Him with a rare sense of self-consecration, the indispensable trait which should invariably go with a true Vaishnava. His longing for everlasting company of his Lord was very well brought out in many stanzas. Each stanza of his, as a matter of fact is a well-chisled precious gem from which gushes forth the divine lustre of Lord enlightening every individual soul groping in wordly darkness. One cannot resist the temp-

tation to give at least one example from this great poet devotee's writings Here it is!

"मानुष हो तो वही रसखान बसौ संग गोकुल के ग्वारन
जो पसु हो तो कहा बसु मेरो चरौंनित नंदको धेनु मंझारन
पाखन हो तो वही गिरि का जो कियो हरिछत्र पुरंदर धारन
जे खग हो तो बसरा करौं मिलि कालिंदि कूल कदंब की डारन।"

"If I were to be a man I wish to be a close associate of cow-herds in Gokula. If I were destined to be an animal what else can I seek for, except to be blessed to be a cow amidst the herds of Nanda. If I were to be an insignificant pebble, I only desire that I should be cast on the sacred mountain Govardhana for verily that is the mountain whom the Lord has blessed by lifting it on his finger-tip In case I were to be a bird, I prefer taking shelter on one of the branches of Kadamba tree situated on Kalindi river." Needless to say that Raskhan loved each and every object which had sweet, memorable associations with Lord Krishna's Divine Leelas as devoutly as he loved Lord Himself!

(*Continued from page* 18)

No other generation has been so fit to make independent enquiries and understand the Science of Religion, as the present one. Ours is a generation which has no patience with blind beliefs and superstitious rituals. We enquire. We search Unless the query is answered satisfactorily we are not satisfied We are not the kind that would blindly follow a great text book or a great man.

Of all the philosophies of the world, the pure Science of Religion is found to have been discussed exhaustively in Vedanta. Vedanta, therefore, is the foundation of all theories of self-perfection. The techniques may differ from place to place, and from master to master Whenever a new religion has been established we find that they differ from the earlier ones only in technique The Goal, the self-mastery, seems to be the same whatever be the language in which the scripture has been written.

We must now strive to approach religion in a pure spirit of research and scholarship, so that we may trim the over-growths and learn to respect this sacred science which labours to bring in more order and harmony into our every-day-life

When once an individual has mastered himself, he becomes a ruler of his circumstances, and no more a victim of them. We shall go deeper into it and analyse all the techniques by and by.

(By courtisy All India Radio)

SRI RAMA AND AZHWARS

DR. G. T. GOPALAKRISHNA NAIDU.
Coimbatore.

(*Continued from previous issue*)

CHAPTER III.

Sri Rama's sandals treasured by Bharata.

Rama meets sages:

Sri Rama, Sri Sita and Lakshmana, while wending their way into the forest, were appreciating Nature's beauty till they reached the domains of Bharadwaja where they spent the night before they proceeded to Chitrakootam, the next morning

It was an early spring and Nature in her beauty had spread out a panorama of wreaths of flowers, green hedges and tall trees, all waving in the breezy air Sri Rama witnessed and got himself imbibed in the nature's grandeur William Wordsworth writes on this glorious scene thus:

" *The birds around me hopped and played,*
Their thoughts I cannot measure-
But the least motion which they made,
It seemed a thrill of pleasure."

Wordsworth moralises from this beautiful sylvan stretch:

" *If this belief from heaven be sent,*
If such be Nature's holy plan,
Have I not reason to lament
What man has made of man?"

The poignancy of feelings swells in Sri Rama's mind and yet he views life as Wordsworth's Happy warrior:

" *Who, with a natural instinct to discern*
What knowledge can perform, is diligent to learn;
Abides by this resolve, and stops not there,
But makes his moral being his prime care!"

After being blessed by sage Bharadwaja, Sri Rama, Sri Sita and Lakshmana proceeded to Agastya's hermitage Sage Agastya was very happy to receive them, and he presented Sri Rama with Siva's bow and arrows which, he said, would serve their purpose in annihilating the wicked demons having their strong-holds in the far south. They then went to Panchavati as per Agastya's directions where they stayed for a long period of time.

Dasaratha's demise:

We shall now turn our attention to Ayodhya where Dasaratha, out of extreme grief on Rama's exit into the forest, had breathed his last Bharata was hastily summoned to look to the affairs of the state and Satrughna called upon to perform the final obsequies of the late father Bharata on arrival heard all details and was wild with rage against his mother, Kaikeyi, for having been responsible in sending good Rama away into the forest. He rolled down on the ground with grief and wept piteously in a heart-rending appeal in absentia to Sri Rama. Though Kausalya at the initial outset admonished him, but later consoled him. The final obsequies having been over, the three queens headed by Bharata and Satrugna went in search of Sri Rama, with a view to convince Rama and get him back to Ayodhya.

Bharata Approaches Rama in Forest:

The party met Guha on the way who, though at first suspected the bonafides of the big multitude with Bharata at the head, was convinced after Bharata's statement of facts. They crossed the River Ganga, approached Sage Bharadwaja and with the sage's lead went

to Chitrakutam Lakshmana saw the huge concourse of people heading towards Rama's hermitage, warned Rama of the impending danger and swore to take vengeance on Bharata, who in his opinion was dogging them. But Rama counselled him absolute patience with intense advice which remains a lasting lesson even today to posterity.

Bharata met Rama, prostrated before Him and told Him of the demise of their father. Sri Rama could not contain Himself and lamented loudly.

Kambar describes this heart-rending scene thus.—

" *Father, you were an illuminating Torch-light;*
The four regions stand to lose you,
Were you not a repository of Dharma?
Are you dead, never to come back?
You're an endearing model of a modest King:
Oh! There is none to replace you,
Father! Light of Lights!"

Sri Sita was shocked to hear the news; and Kausalya embraced her affectionate daughter-in-law. All of them were comforted by sage Vasishta to be calm, and to bear the loss with strength and fortitude of mind

Rama's Sandals:

Bharata requested Rama to return to Ayodhya; and several reasons were adduced by him to convince his brother. But Sri Rama in turn convinced his agitated brother that his vow for living in the forest was unbreakable, and promised that he would return immediately after the stipulated period of exile. Though Bharata could not be satisfied, he requested Rama to give his pair of sandals, which Rama conceded. At this moment Bharata broke down with grief. He was distressed to find that Sri Rama who had been used to sleep in soft couch was now stretching Himself over rocky terrain.

Kulasekhara Azhwar sheds hot tears in ten verses in rocking Sri Rama to sleep in a melodious lullaby, and one such verse is reproduced hereunder.

" *Kith and Kin following, you wended your way into forest deep,*
Ever active in thought, word and deed, you are Ayodhya's mighty King
Wisdom, Erudition and culture bound, you are the gem of Kannapuram,
Step-mother Kaikey's words you bore on head, and obeyed too
Peace be on you, sleep, gently sleep!
Wide world and riches, you parted away to Bharata dear,
And sylvan beauty you chose when your subjects rue and rue,
Wise-headed Dasarathy! Sleep, gently sleep."

Bharata with Rama's Sandals on his head returned to Ayodhya and placed himself in Nandigram where he installed the Padukas in reverential adoration. He ruled over the country in a wise way with his wise counsellers of the kingdom, as per Rama's instructions.

ANJANEYA, THE PRECEPTOR

CHAPTER IV

Mareecha's end:—

Sri Rama continued to have his stay in Panchavati where he had many encounters with demons of all types whom he vanquished and annihilated from time to time. Jatayu, his father's friend promised all help to him for the duration of his stay in the forest.

Demon Mareecha, since turned a hermit, was asked by Ravana to assume the shape of a golden deer and to go and graze before Sri Sita. Sita got infatuated with the beauty of the grazing deer, and she requested Sri Rama to catch it alive for her to play with And the rest of the story is known. The deer ran before Sri Rama far out of His reach; and Sri Rama pursued it in hot haste. When it was eluding from his grasp, He aimed an arrow at it. Then, at once, Mareecha, in the guise of the deer, yelled out "Lakshmana!"; and this loud cry was heard by Sri Sita who became anxious for Rama's life She was agitated and asked Lakshmana to run to the aid of Rama under the circumstances, even though Lakshmana explained the ruse of the demons

Fate dogs every one of us in our lives, though Epidcurus in his satire states:

"A strict belief in fate is the worst kind of Slavery,
On the other hand there is comfort in the thought that God will be moved by our prayers."

Sita abducted:

Unfortunately both the brothers had left Sri Sita alone to the mercy of the forest, little thinking what the future would be. Ravana who was waiting for this situation assumed a Sanyasi's garb, approached Sri Sita and forcibly abducted her to Lanka where he held her captive and terrorised her to become his wife.

When Sri Rama and Lakshmana returned to the hermitage after killing Mareecha in the guise of the deer, they could not trace Sita and were grief-stricken On enquiry they found out the details. They met Anjaneya, befriended Sugriva, killed Vali and established a moving link with the monkey hordes. Hanuman assumed a gigantic shape by his self-introspection, crossed the sea, searched for Sri Sita, located her and handed over Rama's emblem, to her. She was immediately happy at this unexpected turn of events in her favour. She gave him in turn her Chudamani in token of recognition by Anjaneya whom she considered as her preceptor, and requested him to carry her message to Sri Rama for relieving her distress and for releasing her from captivity early. Anjaneya returned to Sri Rama with the sacred message from Sri Sita.

Vibhishana's surrender:

In the meanwhile, Vibhishana, the brother of Ravana, scanned all details and he was impressed with Anjanaya's claims He tried to convince his brother, Ravana about Rama's Divinity and how Ravana had committed a grievous error in keeping Sri Sita in captivity and how he could even now at this late hour, relieve Sri Sita and avoid a bloody war. But Ravana would not be convinced; on the other hand he suspected the bonafides of his brother, Vibhishana, so much so that the latter left Lanka with his associates, Analan, Anilan, Aran, and Sampathy and surrendered before Rama. On the advice of Anjaneya, Vibhishana and his associates were taken into Sri Rama's fold Thus Sri Rama had an invincible army of monkey hordes and a few Representatives of Rakshasa Race to fight on His behalf and to lay down their lives for Him.

Preparation of War:—

The entire army now moved towards the sea-coast directly opposite to Lanka and Sri Rama awaited the Sea-God, He himself resting on a couch of grass in the place now known as Tiruppullani which Tirumangai Azhwar describes thus:

"Prayers to Thee, God of Tiruppullani!
You are the unfathomable Beginning:
You are the extensive, knowledgeable Vedas!
Lay I in wait with folded hands in praise of Thee!
Sleepless do I await your grace."

Invasion of Lanka:

Lanka was invaded; there was heavy fighting and several died on both sides in the battle-front. Sri Rama encountered Ravana; and after a severe battle, Ravana was killed.

Thirumangai Azhwar describes the scene thus.—

" Demon King Ravana, Goddess Sita carried,
and dug he grave for himself and his clan,
Never, never did he come back to life;
Might is never right, and Sri Rama vindicated
Right is might, the world to know and cherish "

Ravana's herdes were annihilated, and Vibhishana was crowned king of Lanka. Order was restored in Lanka under the valiant Vibhishana, King of Lanka.

Sita freed from Captivity:

Sita was released; and she underwent a purification ceremony through fire, and thus vindicated her innocence to the world It was an object lesson then and it continues to be as such even today.

Sri Rama, Sri Sita and Lakshmana and a choosen few of the army returned to Ayodhya, met Bharata who was at Nandigram in deep austerity to whom Rama's advent had been announced by Anjaneya in advance Bharata was in ecstatic joy to see his brother Rama at the appointed day and time after his 14 years' exile.

Anjaneya, the preceptor, was the angel of man and god, friend and adviser to all, brave in warfare and meek in peace.

" He is an ever-dweller of our thoughts;
He is an activator of our words;
He is a protector of our deeds.
May Anjaneya ever guard us "

(To be continued)

MEHTA, THE FAVOURITE POET OF GANDHIJI

Sri R PADMANABHAN, B.A.,B T, Vellore.

There was one poet of Gujarat whose sweet songs and divine effusions were as sweet as those of Mirabai or Sri Andal. It is significant that he was a favourite of Mahatma Gandhi, the father of the Nation as he was of the people whose mother tongue was Gujarati. Gandhiji liked him not only for his language but also for the sake of his ideas which very much corresponded to his own

Narsingha Mehta's personality was very much shrouded in legends and stories and to many of them he himself gave birth in his sweet and ecstatic songs He was a devout worshipper of Sri Krishna and had an abiding faith in his Lord. He addressed his Lord as *Shamalshah*. In his songs the poet relates how often his Lord came to his help as and when he called Him.

Birth:

Narsingha Mehta was born in a Brahmin family of Gujrat in 1414 A.D, and he always remained poor Several stories are related how some persons who were visiting Dwaraka, the abode of Sri Krishna, obtained a draft from him and how the draft was paid in Dwaraka.

There is also another story It is related that the same *Shamalshah* who had paid the draft in Dwaraka arranged for lavish presents for the poet's daughter and saved his honour. In the same way, the Lord of Dwaraka also joined the wedding party of his son and made it a royal wedding

Where did the poet live? He lived in Junargh which on this account has become a place of attraction and a centre of pilgrimage to the people of Gujrat

Even as Mirabai enriched the Hindi language and Sri Andal the Tamil language by their divine and wonderful compositions, so did the poet of Gujrat. His compositions are not only sweet but full of the finest literature in the Gujrati language

Philosophy

Like Mahatma Ramanand and many other saints that flourished following the Muhammadan rule in Northern India, Narsingha Mehta did not recognise the differences of caste, creed or colour. In his eyes and treatment all were equal and Harijans and Brahmins were freely admitted into his order

Conclusion

It is no wonder that Narsingha Mehta was a favourite of Mahatma Gandhi. The compositions of Mehta are remarkably simple, sweet, and appealing to the common masses. Narsingha Mehta will go down in the history of India even as the Father of the Nation as a great religious reformer and ranks with Guru Nanak, Kabir Das and others in this regard.

SRI VENKATESWARASWAMI TEMPLE, TIRUMALA.

ARJITHAM SCHEDULE

Karpoora Harathi each — One Rupee.

(i) DARSANAMS:

		Rs.	Ps.
1.	**Thomala Seva**	4	00
2.	**Archana (Sahasranama or Ashtotthara).**	3	00
3.	**Abhishekam**	3	00
4.	**Poolangi**	2	00

Note —*Admission is for each ticket-holder only.*

(ii) SEVAS:

		Rs.	Ps.
1.	**Amanthranotsavam**	101	00
2.	**Poolangi**	60	00
3.	**Poora Abhishekam**	450	00
4.	**Gambura Vessel**	250	00
5.	**Civet Vessel**	100	00
6.	**Japhra Vessel**	100	00
7.	**Musk Vessel**	100	00
8.	**Sahasrakalasa Abhishekam**	1500	00
9.	**Tiruppavada**	2250	00
10.	**Koil Alvar Tirumanjanam**	1745	00

Note:—(1) 6 persons of a family will be admitted for darsan during Thomala seva and Archana in the morning, and for Ekantha Seva during the night for the day. They will also be given Pongali prasadam in the noon after Nivedana

(2) Performed only on Thursday evenings.

(3) to (7) Performed on Fridays only Admission will be as follows:—

For Item No. (3) Two plus two with ginne-total four persons only.

do. (4) Two plus one with ginne-total three persons only.

do. (5) to (7) One plus one with ginne-total two persons only.

do. (8) to (10) These are a day's function each and the party will be given prasadams Vada, Appam, Dosai etc., besides Vastra Bahumanam at the end of the function for Item No. 8 only

GENERAL: *Additional one Rupee has to be paid for DATHAM and Harathi purposes as per custom and as occasions demand.*

(iii) UTSAVAMS

		Rs.
1	**Vasanthotsavam**	2000
2.	**Kalyanotsavam**	700
3.	**Brahmotsavam 1st Class**	1500
4.	**Brahmotsavam 2nd Class**	750

Note:—(1) *Vasantotsavam* —Conducted for 3 days lesser number of days as per the convenien of the party and the temple. Vastra Bah manam will be given to the party

(3) & (4) *Brahmotsavams* —12 (Twelve) perso for 1st Class and 6 (six) persons for the second cla Brahmotsavam will be admitted for Thomala Sev Archana I and night Ekantha Seva, each day of tl performance of the Utsavams (for Two days from tl day of Dattam) which may be conducted for 3 da or a lesser Number according to the convenience the party and the temple Pongal and Dosa will given to the party on the days of the Utsavam At tl end, Vastra Bahumanam, and Prasadams will be give

(2) *Kalyanotsavam* (*Celebration of marriage*): At the close of the function Vastra Bahumanam a prasadams will be given as per custom besides Ladd Vadas, Appams, Dosaas and food prasadams T parties must arrange to take them from the temp in their own vessels, in time

(iv) VAHANAMS.

			Rs.
1.	**Sarvabhupala with Vajrakavacham and Harathi**	72+1 ..	73
2.	**Golden Garuda, Kalpavriksha, Big Sesha, Suryaprabha and Sarvabhupala each and Harathi**	62+1 ...	63
3.	**Silver Garuda, Chinna Sesha, Chandra-prabha, Elephant, Horse Vahanam, Simha Vahanam, Hamsa Vahanam and Hanumantha Vahanam each and Harathi**	32+1 ...	33

One Vada or one Manoharam will be given to tl Grihastha for each Utsavam

GENERAL—for (iii) & (iv) *Additional one Rupee h to be paid for DATHAM a Harathi purposes as p custom and occasions deman*

SAYINGS OF SRI KANAKA DASA

SRI P. VYASA RAO, Coimbator.

Sri Kanaka Dasa was an incarnation of Sri Yama Dharma, who was cursed by sage Mandavya to take a birth in the world, as a result of improper judgement on the misdeeds of the Sage in his boyhood. He was born in a rich shepherd family and he was named Kanaka (Gold) since he was rolling on gold coins. He was a contemporary of Sri Purandara Dasa and disciple of Sri Vyasaraja Swamigal. His devotion to God was so sincere and ardent, that he was given an equal status along with the Pandits of the period. He had composed many songs in Kannada. They are educative and instructive.

In one of the songs he says God alone is supreme and the man is only dependent on Him. He says that every act of the man is being initiated by God and the man is a tool handled by Him. Sri Manickayvachakar also says that if a man desires to bow before the feet of God, it could be done only through His grace. There is also another saying of greatmen both in Sanskrit and Tamil "that not even on atom can be moved without Him" तेन विना तृणमपि न चलति (அவனன்றி ஓர் அணுவும அசையாது) Sri Purandara Dasa also says "*Hari Chitta sathya—Narara chittakkee bandudu lava lesavu nadayadu*" Hari's decision is final and man's ambitions will not be fulfilled unless graced by God.

The song is given below:

Ragam Kedara gowla. **Talams Adi.**

Pallavi.

Tanu ninnadu jeevanu ninnadhu

Anu Pallavi.

Anu Dinadalli bahu sukha dukkah ninnadayya
(*Tanu*)

Charanas.

Savi nudi veda purana sasthrangala
Kivialli keluva kathae ninnadu
Nava mohanangiara rupava kannında
Yavae ikkada noduva nota ninnadayya (*Thanu*)

Oda goodi gandha kasturi parimalangala
Bidade appisikombuvudu ninnadu
Shadu Rasada annakke nalidaaduva jihve
Kadu ruchi kombuvudu, ah! ruchi ninnadayya
(*Thanu*) (2)

Maya Pasada Bale olage silikiruva
Kaya panchendriyangalu ninnadu,
Nyayadi kanakanodnaayadi kesava
Rava neenallade narara swatantryave?
(*Thanu*)

The song was composed as if Sri Kanakadasa was standing in front of God and addressing Him in person. The gist of the song is as follows —

"Body is yours, life within is also yours. The happiness or sorrow the man is subjected to every day is yours.

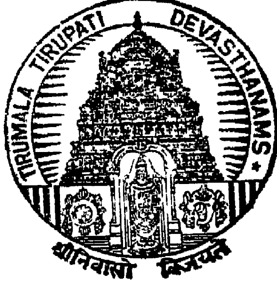
1. What all the man hears by his ears *viz*, Veda, Purana Sasthras, and stories of God which contain sweet words, are yours. If a man feasts his eyes by looking at his beautiful wife, it is also by your grace only since the power of sight is yours.

2. Only by your grace, man applies to his body scented ointments like Sandal, kasturi etc. If the tongue is to taste the six kinds of delicious food, it is only due to your favour.

3. The body and five senses entangled in a net of Maya are yours. Oh, Adi Kesava! you alone are independent and supreme. Can the man ever claim to be independent?"

In this connection, I wish to bring to the notice of the readers a recent occurrence in Tirupathi Hills during the second week of November, 1971. A batch of marriage party from Coimbatore consisting of 40 members joined 'Q' to have Sarva Darsan When all of them were nearing the Sanctum Sanctorum, one woman of the above batch separated herself and joined with another batch who went to see Kalyana Uthsavam which was being conducted in the Mantapam. By the time all the others went inside the temple, had darsan of Sri Lord Venkateswara and came out of the temple, the woman was sitting in the Mantapam only. When the party came out, they noticed that one member was missing. As they were in a hurry to get down to attend a marriage at Tiruchanur, they traced her in the Kalyana Mantapam and took her down with them. Even though she was very near the Sanctum sanctorum she could not have darsan of Lord Sri Venkateswara, even though she witnessed Kalyana Uthsavam, which was denied to others

ஸப்தகிரி

மலர் 3] மே [இதழ் 12

ஆசிரியர்:

கே. சுபபாராவ், எம ஏ.

திருமலை - திருபபதி தேவஸதானம, திருபபதி.

★

அச்சிடுபவர்:

எம. விஜயகுமார் ரெட்டி,

மேலாளர,

தி. தி. தேவஸ்தானம அசசகம, திருபபதி.

★

ஆண்டுச் சந்தா ரூ 5/—

தனிப் பிரதி 35 பை

★

மாத இதழுககும,

மற்றும இதர விபரங்களுக்கும்

ஆசிரியர்,

திருமலை-திருப்பதி தேவஸ்தானம,

திருப்பதி.

பொருள் அடக்கம்

ஆசிரியர் உரை

திருப்பதியில் விமான நிலையம் ஒன்று திறக்கப்பட்டது. திருப்பதிகும் பத்ராசலத்திற்குமிடையே ஒரு புதிய பேரூந்து போக்குவரத்து ஒன்றும் துவககபபட்டுள்ளது. யாத்திரிகர்களின் இரயில பயணம் வசதி மட்டும் சிறிதும் முன்னேற்றம் இன்றி அப்படியே உள்ளது. நீண்ட இரயில் போக்குவரததுககளில சில முனனேற்றங்கள் இருக்குமென்றும், அதாவது ரேணிகுண்ட்டா — காட்பாடி பாதையில் அகல இருப்புப்பாதை யாக மாற்றப்படும் என்றும் உலவிய பல வதந்திகள இருந்தாலும் அணமையில் நடந்த இரயில்வே வார விழா சம்பநதப்பட்ட நிகழச்சியில் கொடுககப்பட்ட இரயில்வே அதிகாரிகளின் குறிப்பில, திருப்பதியின் வளாச்சிககுறிய செய்தி எதுவும இல்லை. இப்போது இருக்கின்ற இரயில் போக்குவரத்துப் பணியில், யாத்ரிகர்கள சந்திககின்ற இன்னலகளையும, மேலும தங்களுடைய புனிதப் பயணம், அவர்கள் நினைவில் எனறும நிழலாடுவதற்கு வேண்டிய புதிய இரயில் போககுவரத்துக்களின் அவசியத்தையும, நாங்கள் இரயில்வே அதிகாரிகளுக்கு அவ்வப்போது எடுத்தோதிக்கொண்டு வருகின்றோம. இவற்றைக் கவனிப்பதுபற்றிய அறிகுறி எதுவும் தெனபடாததாலும், இநதப் புணணியத்தலத்தி லிருநது வெளியாகி அதிக விறபனையாகும் பத்திரிகை என்பதாலும், மீண்டும் மீண்டும் கூற வருத்தம் ஏற்பட்டபோதிலும், யாத்திரிகர்களின் குறைகளை இரயில்வே அதிகாரிகட்கு எடுத்துரைப்பதையும், அக்குறைகளை நீக்குவதற்கு ஆவன செய்தலையும் எங்களுடைய தலையாய கடமையாக எணணுகின்றோம்.

இருக்கும இரயில் போக்குவரத்துக்களில், பாலாஜி விரைவு வண்டி யின் போககுவரத்து, விசித்திரமானதாகும். இந்த பாலாஜி விரைவு வணடி திருப்பதியிலிருந்து மாலை 5—15க்குப் புறப்பட்டு எட்டு இடங்களில் நின்று, மெதுவாக 4½ மணி நேரத்திறகுப் பிறகு அதாவது இரவு 9—40ககு சென்னையை அடைகின்றது , போக்குவரத்து, தஙகுமிடம, உணவு வசதி ஆகியவற்றில் யாததிரிகாகள் படும் இனனல்கள், அனு பவித்தவாகளுக்குத்தான் தெரியும். இதே பாதையில் ஓடும எல்லா விரைவு வண்டிகளும் 3½ மணி நேரத்திற்குள்ளாகவே அதே தூரத்தைக் கடக்கும் போது, இந்த வண்டியின ஆமை வேகத்தையும், இதனுல் ஏற்படுகின்ற காலதாமதத்தையும, தொல்லையையும அனுமதிப்பது பொருளற்றது. சென்னையை இரவு 8-30 மணிக்குள் சேருமாறு அதன் வேகத்தை அதிகரிகக வேணடும். சர்ககார் விரைவு வண்டியில இணைக்கப்படும் ரேணிகுண்ட்டா— காகிஞடா பெட்டிகளிலும் யாத்திரிகர்களுக்கு சில இன்னலகள் உள்ளன. யாத்திரிகர்கள் செல்லும் பெட்டிகளை உடைய பிரயாண வண்டி கூடூருககு இரவு 8—55 மணிக்கு செல்லுகின்றது.

அங்கு இநதப் பெட்டிகள இரயில் நிலயத்திலிருந்து வெகு தூரத்தில் தனியாக, சர்க்கார் விரைவு வணடியுடன இணைப்பதற்காக நளளிரவு 12–40 வரை நிறுத்தி வைககபபடுகின்றன. யாத்திரிகர்கள சிறறுணடி அருநத வசதியில்லாமல, அதுவரை அஙகு தனிமையில் சிறைப்பட்ட நிலயில் இருக்க வேணடியதாக உளளது. முனபாகவே புறபபடுகினற ரேணிகுண்ட்டாவிலோ தாமதமாக வந்து சேருகினற கூடூரிலோ அவர்களுககு எநதவிதமான வசதியும் ஏற்படுவதில்லே. ஆகையால இரயில்வே அதிகாரிகள், இநதப பெட்டிகளே திருப்பதியில, திருப்பதியிலிருநது இரவு 10–40ககு புறபபடுகினற திருபபதி–காகிணுடா பிரயாண வணடியில இணைததலேயோ மட்டுமினறி, இநதப் பிரயாண வண்டி இரவு 12–00க்குச் கூடூர சேருமபடி அதை சறறு முனபாகவே புறப்படுமபடி செயதலேயோ அலலது அதன் வேகததை அதிகரிததலேயோ செயதால அநதப்பெட்டிகளே சர்க்கார விரைவு வணடியுடன நள்ளிரவு 12–40ககு இணைக்கவும செயயலாம். இவ்வசதி யாததிரிகர்களுக்கு கிடைத்தற்கரிய ஒரு வரபபிரசாதமாகவே கருதப்படும ஆகையால மேறபடி போககுவரததை விரிவு செயதால யாத்திரிகர்களுக்கு, இநதப் பெட்டிகளே நிறுத்தி வைப்பதினுல ஏறபடும் காலதாமதத்தையும, இனனலகளேயும் தவிர்ககலாம

நாட்டின பல பகுதிகளிலிருந்து, பலவகையான பழக்கவழக்கஙகளே உடைய மககள, இதுபோனற புணணியத்தலங்களுககு வசதியாக வந்து போவதறகு நேரடியான இரயில் போக்குவரதது இருநதால்தான, யாததிரிகாகளில் ஒருமைதனத்தை, புணணியததலங்கள மேலும நன்ருக செயலாறறமுடியும. இதை மனதில கொண்டுதான் இதற்குமுன், நாங்கள் திருபபதி – விஜயவாடா விரைவு வணடியை ஐதராபாத் வரை நீடிக்கும படியும, சென்னே – காகிநாடா சர்க்கார் விரைவு வண்டியை திருப்பதி–வால்டேர விரைவு வணடியாக மாறறுமபடியும கூறியிருந்தோம். சென்னே போவதறகு வேண்டிய இரயில போக்குவரத்துக்கள் இருபபதால் மேற்கூறிய மாறறஙகளேச் செயவதில் தவறென்றும இருக்காது திருப்பதி ஒதுககீட்டில் ஜெயநதி ஜனதா விரைவு வண்டியில் உறஙகு வசதிகள் (பொத்) மூனறு மட்டுமே இருபபதால, ரிஷிகேஷுக்கும் வாரணுசிக்கும திருப்பதியிலிருநது இரணடடுக்கு உறங்கு வசதிப பெட்டிகளே ஜெயந்தி ஜனதா விரைவு வண்டியுடன் இணைத்தால மிகவும உதவியாக இருககும் மேற்கூறிய வசதிகள அனைத்தும் பயனபடுத்தாவிட்டாலும், நடுவில் இருக்கும் மற்ற இரயில் நிலயங்களில் நேரிடும் நெருக்கடியாவது குறையும்.

குறுகிய இரயில பாதை சமபநதமாக, நாங்கள் இதற்கு முன்பே ரேணிகுணட்டா – திருசசி விரைவு பிரயாண வணடியை ரேணிகுணடடா–இராமேஸ்வரம் விரைவு வண்டியாக மாற்றுமபடி கேட்டிருநதோம.

அவசியம் ஏற்பட்டால் இநத புகைவணடியை திருச்சியில செனனை—இராமேஸ்வரம் பிரயாண வண்டியுடன இணைததும், அதே நேரத்தில செனனை – இராமேஸ்வரம் பிரயாண வண்டியை இராமேஸ்வரம வரை விரைவு வண்டியாகவும் மாற்றலாம.

மேலும் ரேணிகுணட்டாவிலிருந்து புறப்பட்டும, வந்து சேருகின்றதுமான எல்லா பிரயாண வண்டிகளையும், திருப்பதி வரை நீடித்தால யாத்திரிகர்களின செலவையும, வீணுகும் நேரததையும குறைககலாம.

எதையும் கேட்காத, ஆனுல எதையும் தாங்கிக கொள்ளுகின்ற யாத்திரிகர்களின் சிரமத்தைப் பார்க்குமபோது, மேற்கூறிய கருததுக்களில் கவனம் செலுததி அவற்றை செயல்படுத்துவதென்பது இயலாததொனறல்ல. மனம் இருந்தால் மாாக்கம உணடு

அறிவிப்பு

'' ஸப்தகிரி '' மாதப் பத்திரிகை விற்பனைக்கு ஏஜணடுகள் இல்லாத இடத்திலிருந்து, எவரேனும் 10 அல்லது அதற்கும் மேலான பிரதிகளுக்கு ஆர்டர் அனுப்பலாம்.

ஒரு தடவையாக 25 பிரதிகளும், அதற்கும அதிகமான பிரதிகளும், கோரிய நபாகளின, ஆர்டருக்கு 20% விகிதம கமிஷன் கொடுககப்படும.

25 அலலது அதறகும மேலான பிரதிகள் வேணடுவோர், ஒரு பிரதிக்கு 28 பைசா விகிதம் முன்னதாக, “ஆசிரியா, ஸப்தகிரி, தி. தி தேவஸ்தானம, திருபபதி. '' என்னும் முகவரிக்கு மணியாடர் மூலம் பணம அனுப்பி பிரதிகளைப் பெறலாம்.

10 பிரதிகளிலிருநது 24 பிரதிகள் வரை ஒன்றுககு 0—35 பைசா விகிதம் முன்னதாகவே பணம் அனுப்ப வேண்டும்.

செய்திச் சுருக்கம்

கவிஞரும், ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்வரரின பக்தருமான ஸ்ரீ தாள்ளபாக்க அன்னமாசார்யா அவாகளின் வெள்ளிவிழா தியாகராஜ மண்டபத்தில் ஒரு வாரம் அதாவது 31-3-73 லிருந்து 4-4-73 வரை கொண்டாடப்பட்டது. விஜயநகர பேரரசைச சார்நத சால்வா நரஸிம்ஹனின காலத்தில வாழ்நத கவிஞரும், துறவியுமான அவா, ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்வரரின் பெருமையை சிருங்காரச் சுவையும, ஆனமீசுக கருததுக்களேயும் கொணட 32,000 கீாத்தனேகளே இயற்றியதின் மூலம, தன் முன்னோாகளேயும், வருங்கால தலைமுறையினரையும் புகழில் மிஞ்சிவிட்டாா துறவியும் கவிஞருமான அவருடைய பிறநத நாள் விழாவை ஒரு நினைவு சின்னமாக கொண்டாட, அன்னமாசார்யாவின் நூல்களே 22 தொகுப்புகளாக கொடுத்தது மட்டுமலலாமல், அவருடைய ஆண்டு விழாக்களே கடநத 25 ஆண்டுகளாக தி. தி. தேவஸதானம கொணடாடி வருகிறது.

31-3-73 அனறு முதல் நாள காலே, தி. தி. தேவஸ்தான தலைமைச் செயலகத்திலிருந்து தியாகராஜ மண்டபத்திற்கு அன்னமாச்சார்யாவின் படத்தை ஊர்வலம் கொணடு வந்ததின்மூலம், விழா இனிது தொடங்கபபட்டது. விழாவிற்குத தலைமை தாங்கி பேசிய சித்தூா மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் திரு எ வள்ளியப்பன அவாகள, அன்னமாச்சார்யா போன்ற உயர்ந்த ஞானகள்தான் உணமையான பகதி மார்க்கத்திற்கு முன்னேடிகள் என்று கூறினா.

கூட்டத்தினரை வரவேற்றுப பேசிய, தி. தி. தேவஸதானத்தின் செயலாட்சித தலைவரான திரு எஸ் வி. சுப்ரமணியன் அவாகள், விழாவின் முக்கியத்துவத்தையும், அனனமாச்சார்யா கீர்த்தனேகளே விளம்பரபடுததுவதில் தி.தி. தேவஸ்தானம எடுத்துக் கொணட முயற்சிகளேயும் விளக்கினுர்.

திருவேஙகடவன இசை, நடனக கலலூரியின முதலவரான திரு நேதுநூரி கிருஷ்ண மூர்த்தி அவர்கள ஆணடறிககையை வாசித்தாா

அனனமாசசாாயா கீாததனேப போட்டியில் வெறறிபெறறவாகளுக்கு திருமதி வள்ளியப்பன் அவர்கள் பரிசுகள் வழங்கினுர்.

திரு எஸ் ஆர். ஜானகிராமன் நன்றி நவின்ருா.

இரணடாவது நாள, அதாவது 1-4-73 அன்று, திருப்பதியில் உள்ள திருவேங்கடவன் பல்கலேககழகத்தின் துணேவேந்தரான திரு. டாகடர். டி ஜகனஞத ரெட்டி அவாகள் மாநாட்டிற்குத் தலைமைதாங்கி பேசினுர். அமமாநாட்டில் சரஸவதிபுத்ர ஸ்ரீமான் புட்டபர்ததி நாராயணசாாயா அவர்கள் ஈடற்ற, தனக்கே உரிய பாணியில '' பத கவிதா பிதாமகா அன்னமய்யா '' என்ற கட்டுரையைப் படித்தாா. திருவேங்கடவன் இசை நடனக் கல்லூரியின் முதல்வர் திரு. நேதுநூரி கிருஷ்ணமூர்த்தி நன்றி நவின்ருர்.

இவ்விழாவின்போது அன்னமாச்சாாயா கீர்த்தனேகளின்மேல், திருவாளர் மதுரை என். கிருஷ்ணண, டி பசுபதி, கே மல்லிக், நேதுநூரி கிருஷ்ணமூாத்தி, என். பாலசுப்ரமணியம், சித்தூர் சுப்ரமணியம் பிள்ளே, குமாரி திருவரங்கம் கோபாலரத்னம், திருமதி ஜெயலக்ஷ்மீ ஸநதானம ஆகியோர்

இனனிசைக கச்சேரிகள் நடததினாாகள். திருவாளர்கள் முலுகுட்ல ஸதாசிவ சாஸதிரி களும, அமமுல விஸவநாதம் அவர்களும் கதாகாலட்சேபம் நடததினாாகள்.

வழககமபோல், தி. தி. தேவஸதானம் அன்னமாச்சார்யா கீ ா த த னை நூல்களைக் கொணட, விறபனைச் சாவடி ஒன்றை திறநது வைத்தது.

ஊழியாகளுககு ஒரு நறசெயதி

பொதுவாக பொது மககளின, குறிப்பாக தி. தி. தேவஸ்தான ஊழியர்களின் நினைவில் நிறகும் வண்ணம, தி.தி. தேவஸதானத்தின் எலலா செயலாட்சித தலைவாகளும், தஙகளுக்கே உரிய சில தனிததன்மைகளுடன் விளங்கினார்கள். திரு. சி. அணணாராவ், தி. தி. தேவஸதானத்தின் முதல் செய லாட்சித் தலைவராக இருககும்போது, பல கல்வி நிறுவனங்களையும, யாத்திரிகர்களுக்குத் தாமசத்திரங்களையும், விருந்தினர் விடுதி களையும் கட்டியதின்மூலம் திருப்பதியை பண்பாடும், பகதியும் கொண்ட ஒரு தலைச் சிறந்த நகரமாக உயர்த்தினா. அவருககுப் பின் வந்த திரு. பி. நரஸிங்கராவ அவர்கள், ஊழியாகளுக்கு உணவுசலுகைகளும, இலவச பேருந்து பிரயாண வசதிகளும், அமைத்துக் கொடுத்ததின் மூலம், அ வ ர் ஊழியர் களின் இதயததில் நெருககமான இடத்தைப் பிடித்துக் கொணடார். அவருக்குப்பிறகு வந்த திரு கே. உமாபதி அவர்கள், நிருவாகத்தில் சீர்திருததம செய்தார். அவருக்குப்பிறகு, திரு. எம. சநதிரமௌளி ரெட்டி அவர்கள் திருமலையிலும், அதற்கு வெளியிலும் உளள கோயில்களை புதிப்பிப் பதிலும், அழகுபடுத்துவதிலும் நாட்டம் செலுத்தினா. தற்போதைய செயலாட்சித் தலைவரான திரு. எஸ். வி. சுப்ரமணியன் அவர்கள் நிருவாகத்தில ஒரு சீர்மை ஏற்படுததியதும அல்லாமல், பொதுவாக எல்லோருககும், குறிப்பாக சமய நிறுவனங் களில பணிபுரிபவர்களுக்கு இன்றியமையாத பணபுகளான பரந்த மனபபானமையும், பரஸ்பர ஒற்றுமையையும் வளாபபதற்கு அவர் அவாகளின மனநல ஆக்கத்திறகு ஒரு வழியையும, ஏற்படுததியுள்ளாா. இதன் விளைவாக, இதுவரை ஒதுங்கியிருநத தி. தி. தேவஸ்தான அதிகாரிகளின் சங்கம், செய லாட்சித் தலைவரின் தூண்டுதலாலும். ஆதர வினாலும, கலைவிழா, உடற்பயிற்சிகளுக்குரிய திட்டங்களையும் செயல்படுத்த ஆரம்பித் துள்ளது. அணமையில் ச ங் க த் தி ன விளையாட்டு அரங்கு பகுதியை செயலாட்சித் தலைவர் திறந்து வைத்தார்.

கோவிநதராஜபபெருமாளின பிரம்மோறசவ திருவிழா

திருப்பதி கோவிந்தராஜப் பெருமாளின் பிரம்மோற்சவ ஆண்டுவிழா 5—6—73 லிருந்து 14—6—73 வரை கோவிலில் கோலாகலமாக நடைபெறும.

ஶ்ரீ வேங்கடேஸ்வரரின் மூதத சகோதர ரான திரு கோவிநதராஜப் பெருமாள் பள்ளி கொணடிருககும் நிலையில் காணப்படு கின்றனா. இநநிலைககு புராணககதை ஒன்று உள்ளது அதாவது ஶ்ரீ வேங்கடேஸவரரின் திருமணத்திறகாக வாங்கிய கடனை, குபேர னிடம திருப்பிக் கொடுப்பதற்காக, உணடி யிலிருநது பணத்தை குபேரனுக்கு எடுத்துக கொடுத்ததினால் ஶ்ரீ கோவிநதராஜர் சோர் வுற்று, தன தரிசனத்தை பக்தர்களுக்கு கொடுக்கவும் பள்ளிகொண்ட நிலையில் ஓய்வு எடுத்துக கொணடதாக அ க் க தை கூறுகின்றது.

விசிஷ்டாத்துவைதத்தின ஆசானுகிய ஸ்ரீ இராமாநுஜ சாாயாா அவர்களதான் இத் தெய்வத்தை முதன் முதலில திருநிீனபபாடு செய்ததாக வரலாற்றுக குறிப்புகள் செபபு கின்றன. கடநத ஆணடு தி.தி. தேவஸ்தான ம கோயில விமானஙகளேயும், மணடபங்களே யும புதுப்பித்தது. மேலும கோயில் மகாசம் பரோக்ஷணத்தையும நடத்தியது. இப் போது, இராஜ கோபுரம (வெளியில உள்ள பெரிய கோபுரம) பழுது பாாகக நடவடிக்கைகள எடுததுககொள்ளப்பட்டு, அவை தற்போது செயலபட்டும் வருகின்றன.

ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்வரருக்கு நடத்தப்படுவது போலவே, செம்மையோடும், மேன்மை யோடும, அதே முறையில் ஸ்ரீ கோவிந்த ராஜருககும் பிரமமோறசவ விழா நடை பெறும்.

இவவாணடு நடைபெறும விழாவில ஒரு தனிச் சிறப்பு என்னவெனில, திருவலத்தில் சிவானநத மௌன சுவாமிகளின் மேற்பார் வையில, ரூ 3 இலடசம் செலவில் கடடப் பட்டுவரும் மஹாரதம (மரததோ), 13-6-73 அன்று நடைபெறும் ரதோற்சவ விழாவிற்கு பயன்படுத்தப்படலாம

காலமானுர்

* * *

தி. தி தேவஸ்தானத்தின் ஆஸ்தான விதவானும, தமிழ் நாட்டின் புகழ பெற்ற நாதஸ்வர கலைஞருமான திரு பி.எஸ வீருசாமிபிள்ளை அவாகள் வேலூரில 19—4—73 அனறு திடீர் மரணமடைந்தாா என்பதை மிகவும் வருத்தத்துடன தெரிவித்துககொள்கிறேம். அவருககு வயது 72.

திருமலையில் நடந்த பெருமாளின வஸநதோறசவ விழாவிற்கு புகழபெற்ற இந்த நாதஸவர கலைஞா ஓர் பங்கேற்றிருநதாா.

வித்வான வீருசாமிபிள்ளை அவர்கள் கடநத ஐமபது ஆணடுகளாக நாதஸவர கலையில நிகரில்லாத ஆசிரியராக விளங்கினுா. 1969 ஆம் ஆணடு தேசிய விருது பெற்ருர். அவருடைய மரணத்தால் நாடு காணுடக இசையின் மிகச்சிறந்த புரவலரை இழந்து விட்டது.

அவ்வான்மாவிற்கு எலலாம்வலல அவவேழுமலையான், சாநதியை அளிப்பாராகுக.

ஓர் நற்செய்தி

திருமலை - திருப்பதி தேவஸ்தான மாத வெளியீட்டில் பிரசுரிப்பதற்கு, ஹிந்துமதச் சம்பந்த கோயில்கள், வியாபார மற்றும் வேறு ஸ்தாபனங்களிருந்து கீழ்க்கண்ட கட்டணத் தொகை பிரகாரம் விளம்பரங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்

கட்டணத் தொகை ஒவ்வொரு தொகுப்பிற்கும்

உறையின் பின் பக்கம்.

ஒரு வர்ணம்	ரூ. 200/-
இரண்டு வர்ணங்கள்	ரூ 250/-
மூன்று வர்ணங்கள்	ரூ. 300/-

உறையின் உட்பக்கங்கள் (முன் அல்லது பின்):

ஒரு வர்ணம்	ரூ. 150/-
இரண்டு வர்ணங்கள்	ரூ. 200/-
மூன்று வர்ணங்கள்	ரூ. 250/-

சிறந்த இடங்கள் (முகப்பார்வை):

முன் பக்கம்	ரூ. 125/-
கடைசி பக்கம்	ரூ. 110/-
செய்திக்கு எதிரில்;	
முழுப் பக்கம்	ரூ. 100/-
அரை பக்கம்	ரூ. 60/-

சாதாரண விளம்பரம்:

முழுப் பக்கம்	ரூ. 80/-
அரைப் பக்கம்	ரூ. 50/-
கால் பக்கம்	ரூ. 30/-

அச்சுக் குறிப்பு:

ஸ்கீரின் உறை பக்கம்	80 to 100
ஸ்கீரின் உள் பக்கம்	65 to 80

பிளாக்குகள்;

முழுப் பக்கம்	6" × 8"
அரைப் பக்கம்	6" × 4" or 3" × 8"
கால் பக்கம்	6" × 2" or 3" × 4"

வெளியீடு விஷயங்கள், பிளாக்குகள் அனுப்பும் குறிப்பு

1. விளம்பரத்திற்கு அனுப்பும் நபர்கள் உறை ஏடுகள் தவிர, மற்றவைகளுக்கு 6 மாத வெளியீடுகள் வரை ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டால் 10 சதவீதமும், 12 மாத வெளியீடுகள் வரை ஒப்பந்தம் செய்துக் கொண்டால் 15 சதவீதமும், மேற்கொண்டத் தொகையில் தள்ளுபடி செய்யப்படும். இருப்பினும் கொடுக்கப்படும் அளவுகள், கட்டணங்கள் குறித்து தேவஸ்தான பத்திரிகை ஆசிரியர் (Editor) தீர்மானமே முடிவாகும்.

2 எந்த விதமான அறிவிப்பும் இல்லாமல் விஷயங்களை ஏற்க்காமல் இருக்க மாத வெளியீடு ஆசிரியருக்கு உரிமை உண்டு

ஆசிரியர்,

திருமலை - திருப்பதி தேவஸ்தானம்

முக்கவி கண்ட காப்பியம்

ஸ்ரீ. T. G. அனந்த சுப்ரமண்யம், திருப்பதி.

(காபேயன்)

"ஆரண்ய காண்டம்"

—⁂o⁂—

(முன் இதழின் தொடர்ச்சி)

"इत्युक्तस्तेन बलिभुग्ब्रह्मणा रघुनन्दनम् ।
उपेत्य सहसा भूमौ निपपात भयातुरः ॥
प्राणसशयमापन्नं दृष्ट्वा सीताथ वायसम् ।
त्राहि त्राहीति भर्तारं उवाच विनयाद्विभुम् ॥
पुरतः पतितं देवी धरण्यां वायसं तदा ।
तच्छिरः पादयोस्तस्य योजयामास जानकी ॥
समुत्थाप्य करे नाथ! कृपापीयूषसागरः ।
तमाह वायसं रामो मा भैरिति दयानिधिः ॥
अभयं ते प्रदास्यामि गच्छ गच्छ यथासुखम् ।
प्रणम्य राघवायाथ सीतायै च मुहुर्मुहुः ॥"

திருஸிம்ஹ புராணத்திலும்:-

"त्राहि त्राहि महाबाहो अज्ञानादपि कारितम् ॥"

என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

ஆனால் வால்மீகம் கூறும்பொழுது இராமனுடைய பாணம் வீணபோகாது, ஆகையால் ஒரு கண்ணைக் கொடுத்து விடு என்று கூற, அவன் தன்னுடைய ஒரு கண்ணைக் கொடுத்து விட்டு ஓடி விட்டான் என்று கூறுகிறது.

இராமன் சரணாகத வத்ஸலன் என்று கூறப்பட்டுள்ளதே! அவ்விதமிருக்க காகாசுரன் சரணமடைந்துங்கூட அவனுடைய ஒரு கணணை எப்படி வாங்கினான் என்று கேட்கலாமல்லவா? அதற்குக் காரணம் தன்னை சரணமடைநதவனாக இருந்தாலும் அவன் மேல் பாணம் பிரயோகிக்கப்பட்டால் அப் பாணம் வீணாக போகாது. மேலும் அப் பாணம் பிரம்ஹாஸ்த்ரம் வேறு. மற்றொரு காரணமும் கூறலாம். பொறுமை என்பது அதாவது காப்பது எனபது சதரு, மித்ரன் இவ்விருவாகளிடத்தில் ஒரே மாதிரியாகக் கையாள வேணடியவர்கள் யதிகள் ஆவார்கள். அதே தர்மத்தை க்ஷத்ரியர்கள் கைகொள்ளக்கூடாது. குற்றம் செய்தவர்களைத் தண்டிப்பதுதான அரசனின் தர்மமாகும். இவ்விவரத்தை மனு கூறுகிறார்.

"क्षमा शत्रौ च मित्रे च यतीनामेव भूषणम् ।
अपराधिषु सत्त्वेषु नृपाणां सैव दूषणम् ॥"

என்றும்

"अदण्ड्यान् दण्डयन् राजा दण्ड्यांश्चैवाप्यदण्डयन्।
अयशो महदाप्नोति नरकञ्चैव गच्छति ॥"

என்றும்.

இராமனை ஐந்துவித வீரனாகக் கூறுகிறார்கள் மஹாத்மாககள.

''வித்யா வீரன், தானவீரன், தயாவீரன், மஹாவீரன், காமவீரன்'' என்று.

இராமன் தயாவீரன் என்பதை காகாசுர விருத்தாந்தத்திலிருந்து அறியலாம். பகவத குண பூஷணத்தில்

"रक्षणे सर्वभूतानां अहमेको परो विभुः ।
इति सामर्थ्य सन्धान कृपा सा परमेश्वरी ॥"

கூறப்பட்டுள்ளது.

இந்தக் கருத்தையே ஸ்ரீ தியாகராஜஸ்வாமிகள கிருதியில்

'' ஹிதமு மாடலெந்தோ பாக பல்கிதிவி
ஸதமுகானயோத்ய நீகேநெண்டிவி
நத ஸஹோதருணி ராஜு ஜேஸி ராக
ஹதமு ஜேஸிதிவி ''

''ஹிதமு மாடலெந்தோ'' என்பதால் விதயா வீரனுகவும்,

''ஸதமுகானயோத்யா நீகே'' என்பதால் தான வீரனுகவும்,

''நதஸஹோதருனி ராஜு ஜேஸி'' என்பதால் தயா வீரனுகவும்,

''ஹதமு ஜேஸி'' என்பதால் மஹாவீரனுகவும் ஆனுய்'' என்று கூறுகிறுர்.

இராமன் சித்ரகூடத்தில் அத்ரி முனிவரின் ஆச்ரமத்தை அடைந்தான். முனிவர் இராமனைக் கண்டவுடன் அளவிலா மகிழ்ச்சியடைந்து பதினறு வித உபசாரங்களைச் செய்தார்.

"आमन स्वागतं पाद्यमर्घ्यमाचमनीयकम् ।
मधुपर्काचमनं स्नानं वस्त्रं चाभरणानि च ।
सुगन्धं सुमनो धूपं दीपं नैवेद्यवन्दनम् ॥"

என்று ஷோடசோபசாரத்தைக் கூறுகிறுர்கள். இவ்வித உபசாரங்களை துளசிதாஸரும் கூறியுள்ளார். துளசிதாஸரிடம் ஒரு விசேஷம். இராமனிடத்தில் தன் பக்தியைத் தெரியப்படுத்தும் பொழுது அநேக ஸம்ஸ்கிருத பதங்களைச் சேர்த்து தோஹாவைச் செய்து விடுகிறுர்.

சில இடங்களில் ஸம்ஸ்க்ருத ஸ்லோகங்களையே கையாண்டு விடுகிறுர். அவர் எழுதிய ஹிந்தி மானஸபீயூஷ நூலில் அதிகமாக ஸம்ஸ்க்ருத பதங்களை உபயோகித்துள்ளார். அதற்கு உதாரணமாக ''நகஸ்வரூபிணீ'' ''नगस्वरूपिणी'' என்ற சந்தஸ்ஸில் இராமனை கீழ் வருமாறு ஸ்தோத்ரம் செய்கிறுர்.

"नमामि भक्तवत्सलं कृपालुशीलकोमलम् ।
भजामि ते पदाम्बुजं अकामिनां स्वधामदम् ॥"

அத்ரி முனிவர் எவ்விதம் உபசரித்தார் என்பதை பத்மபுராணம் கூறுகிறது.

"आसने सुशुभे मुख्ये निवेश्य सह सीतया ।
अर्घ्यं पाद्यं तथाचामं वस्त्राणि विविधानि च ॥
मधुपर्कं ददौ प्रीत्या भूषणं चानुलेपनम् ।
दिव्यान्नपानभक्ष्याद्यैः भोजयामास राघवम् ॥
तेन संपूजितस्तत्र भक्त्या परमया नृपः ॥"

இராமன் எல்லாவிதமான உபசாரங்களையும் ஏற்றுக்கொண்டான். அதாவது இராஜோபசாரம் என்பார்களே! அதுவேதான். இராமன் காட்டில் முனிவர்கள்போல் வசிகக வேண்டுமென்று வரம் இருந்தாலும், முனிவர் கொடுத்த உபசாரஙகளை ஏற்றுக்கொணடான் அதுதான் முறை என்பதை பெரியோர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

இங்கு "नमामि, भजामि" என்ற கூறப்பட்டிருப்பதால் ஸ்தோத்ரம் என்பது நான்குவிதங்களாகும். அந்நான்கு ஸ்தோத்திரங்கள் என்னென்னவென்பதை மத்ஸ்ய புராணத்தில் 144 வது அத்தியாயத்தில் பாாக்கலாம்.

"द्रव्यस्तोत्रं गुणस्तोत्रं कर्मस्तोत्रं तथैव च ।
तथैवाभिजनस्तोत्रं स्तोत्रमेवं चतुर्विधम् ॥"

என்று இம்மாதிரி உபசாரங்கள் செய்து "இராம! எப்பொழுதும் மனே, வாக், காயங்களில்உன்னுடைய நினைவே இருக்கவேணடும். எனக்கு அவ்விதம் அருள் புரிவாய்'' என்று வேண்டுகிறுர்.

மனித ஜன்மத்தில் பகவானை அனுபவிக்கும் முறை அர்ச்சாவதார சொரூபத்தில் நிற்கும் பரமனுக்குக் கைங்கரியங்களை எல்லாம குறை யில்லாமல் செய்வதேயாகும் என்று ஆழ்வார் பாடுகிறார்.

'' ஒழிவு இல காலம் எலலாம் உடனாய் மன்னி,
வழுஇலா அடிமை செய்ய வேண்டும் நாம்
தெழிகுரல அருவித் திருவேங்கடத்து
எழிலகொள சோதி எந்தை
தநதை தந்தைககே '' என்று.

முனிவர் இராமனைப் பார்த்தவுடன் உப சாரங்களைச் செய்ததுபோல், ஸ்ரீ தியாகராஜர் இராமனுக்கு உபசாரம் செய்வதை ஒரு பெருமையாகக் கருதி பின்வருமாறு பாடு கிறார்.

'' மெறுபு தீகல ரீதினி மெரஸெ
கறகு பஙகாரு காடலமரிந
சரதிநது தயுதி ஸமானமௌ
சாமரயுகமுலு நீகே தகுநய்ய
ஜாஜூலு சம்பங்குலு மருவமு விர
வாஜுலு குருவேரு வாளனலு விராஜ
மானமகு வ்யஜனமு............ ''

சீதை அத்ரிமுனிவரின் மனைவியான அனஸூயையை வணங்கி நிற்கிறாள்.

இராமாயணத்தில் எவ்வளவோ விதமான சம்பவங்களும், நிகழ்ச்சிகளும், வர்ணனை களும் வந்தாலும் அவைகளில் பரத்வாஜ ஆச்ரம வாணனையும், அத்ரிமுனிவரின் மனைவி யான அனஸூயையின விருத்தாந்தமும் மிகவும் முக்கியமானது. வால்மீகி இவ்விரு நிகழ்ச்சிகளையும் அயோத்யாகாண்டத்தி லேயே கூறிவிட்டார். மற்றபடி கம்பர், அத்யாத்மராமாயணம், துளசிதாஸர் முதலி யவர்கள் ஆரண்யகாண்ட ஆரம்பத்தில் வர்ணிககிறார்கள. மிகவும் முக்கியமானது அனஸூயா விருத்தாநதம. ஏனெனில் அர்த்முனிவர் அனஸூயையின் பெருமையை சீதையினிடம் உறுகிறார்.

"तामिमांसर्वे भूतानां नमस्कार्यां तपस्विनीम् ।
अभिगच्छतु वैदेही वृद्धामक्रोधनां सदा ॥
एवं ब्रुवाण तमृषिं तथेत्युक्त्वा स राघवः ॥"

என்று வால்மீகி கூறுகிறார்.

"ஹே! ஸீதையே! எல்லா உலகமும் வணங் கத்தகுந்தவளும், நெறியோடு கூடியவளும், எவ்விதமான துர்குணங்கள் இலலாத வளும் விருத்தையானுவளுமான அவளைப் பார்த்து விட்டுப் போ'' என்கிறார் முனிவர். இராமன் அப்படியே என்று கூறுகிறான். அதாவது அனஸூயை வயதானதால் எங்கே யும் வரமுடியாத நிலையில் ஆச்ரமத்தின் உள்ளே இருககிறாள். மனைவியின் பெரு மையை கணவன் சொல்ல வேண்டுமென்றால் அம்மனைவியின பாதிவ்ரத்ய மகிமையை எப்படி கூறுவது என்பதை நாம் உணர வேண்டும்.

அனஸூயை அப்படி என்ன தன் பாதி வ்ரத்யத்தால் செய்தாள் என்றால், அதறகு எவ்வளவோ உதாரணங்கள் சொல்லலாம். ஆனால இங்கு சில முக்கிய உதாரணங் களை கூற விரும்புகிறேன். பாரததேசம் பெணகளின் பதிவ்ரத்ய தர்மத்தால் எவ்வளவு மேன்மை அடைந்திருந்தது என் பதற்கு இது ஓர் எடுத்துக்காட்டாக இருக் கட்டும். மேலும் இந்த அனஸூயையின் விருத்தாந்தத்தைத் தெரிந்துகொண்டு மேன்மை அடைவோம்.

அனஸூயை திரிமூர்த்திகளை குழந்தை களாக்கி பிக்ஷையிட்டது எல்லோரும் அறிந்ததே!

அனஸூயை என்ற பதத்தை न+असूया= अनसूया என்று பிரித்துப் பார்ககவேண்டும். அதாவது பொறாமை அற்றவள் என்று பொருளாகும். பொறாமை என்பது பெண களின் இயற்கைக் குணங்களில் ஒன்று என்று

பெரியோர்கள் கூறியுள்ளார்கள். அக்குணம் இல்லாமை இருப்பதே, பெண்களுக்கு அழகு.

அனஸூயையின் வாழ்க்கையில் ஒரு நிகழ்ச்சி ஒரு நாள் அனஸூயையின் தோழி ஒருவள் மார்கண்ட முனிவரால் "விடியுமுன் நீ விதவையாகி விடுவாய்'' என்று சபிக்கப் பட்டாள். அதை அறிந்த தோழி அனஸூயையை சரணமாக அடைநதாள். அனஸூயை தன் தோழியின் பரிதாபத்தை நினைத்து சூரியனை உதயமாகக் கூடாது என்று தடுதது விட்டாள். உலகமே இருண்டு விட்டது. மக்களும், தேவர்களும் பயந்து அனஸூயையைப் பிரார்த்திக்க, தோழியின் சாப விமோசனம செய்யச் சொல்லித் தன் சாபத்தைத் திருப்பிக் கொணடாள். அத்தகைய, பெருமைப் பெற்றவள.

அனஸூயையின் பெருமையை மகா பாரதம், மார்கண்டேயபுராணம், சித்ரகூட மாகாத்மியம் முதலிய நூல்களில் பார்க்கலாம்.

சிவபுராணத்தில் ஒரு கதை. ஒரு காலத்தில் சித்ரகூடத்தில் அத்ரி, அனஸூயை இருவரும் வாழ்க்கை நடத்தி வரும்பொழுது நூறு ஆண்டுகள் மழையின்மையால் பஞ்சம் ஏற்பட்டுவிட்டது. எங்கு பார்த்தாலும் தண்ணீர் பஞ்சம் தலை விரித்தாடியது. அவ்வமயம் பார்த்து அத்ரிமுனிவர் தபஸ் செய்ய உட்கார்ந்து விட்டார. சிஷ்யர்கள் எல்லோருமே முனிவரை விட்டுச சென்று விட்டார்கள். மனைவியான அனஸூயை மாத்திரம் அவருக்குப் பணிவிடை செய்வதற்குத தங்கியிருந்தாள். அவளும் பணிவிடை நேரம் தவிர பரமேச்வரனைத் தியானம் செய்து வந்தாள். இருவரும் தபஸ் செய்வதைப் பார்த்து தேவர்கள், முனிவர்கள், கங்கை முதலான நதிகள் அங்கே வந்து கூடிவிட்டார்கள். இவர்களின் தபஸ்ஸைப் பார்த்து எல்லோரும் பயந்து ஓடிவிட்டார்கள். ஆனால் கங்கை மட்டும் செல்லவில்லை. இந்த பதிவ்ரதாசிரோமணிக்கு நம்மால் இயன்ற உதவி செய்யவேணடுமென்று கங்கை நினைத்தாள். இவவிதம் நினைத்துக் கொண்டு சந்தர்பத்தை எதிர்நோக்கியே 54 ஆண்டுகள் சென்று விட்டன.

முனிவர் தியானத்திலிருந்து விடுபட்டு, அனஸூயையைப் பார்த்துக் ''கொஞ்சம் தண்ணீர் கொண்டு வா'' என்று கேட்டார.

அனஸூயை ஆச்ரமத்திலிருந்து வெளியே வரும்பொழுது கங்கை ஒரு பெண் வடிவங் கொண்டு எதிர்ப்பட்டாள்.

கங்கையைப் பார்த்து ''நீ யார'' உனக்கு என்ன வேண்டும் என்று அனுஸூயை கேட்டாள்.

கங்கை!— ''தேவி! நான் இங்கு வசிப்பவள் அல்ல; தங்களுக்கு ஏதாவது தேவையென்றால் அதை நிறைவேற்றவே இங்கு வந்தேன்'' என்றாள்;

அனஸூயா:— "அப்படியா! எனக்குத் தண்ணீர் வேண்டும், கொணடு வா''.

கங்கை:— ''தாங்கள் ஒரு பள்ளம் தோண்டுங்கள''.

''அனஸூயை பள்ளம் தோணட அதில் கங்கை இறங்கியவுடனே, அங்கே தண்ணீர் பெருக்கெடுக்க ஆரம்பித்து விட்டது. அநதத் தண்ணீரை எடுத்துக் கொண்டு ''கங்கையே! நான் என கணவருக்குக் கொடுத்து விட்டு வரும் வரையில் நீ இங்கேயே இருக்கவேணடும்'' என்று அனுஸூயை பிரார்த்தித்தாள்.

(தொடரும்)

திருவேங்கடப் பாமாலை

திரு. ஆர். கோபாலன, சித்தூர்.

★ ★ ★

காப்பு

கலிவிருத்தம்

மன்னு வேஙகட மாமலை மேவிய
மின்னு சீரடி வேதியன் சீரினை
வுன்னி யோதிட வுற்றவன் முளையே
நன்னர் சூழ்ந்து நயந்தினி தேத்துவாம்.

(நூல்)

அறுசீர ஆசிரிய விருததம

1. தேங்கமழ் மலரைத் தாங்கும திருவளர் சோலை நாப்பண
மாங்குயில கீதம பாட மயிலமாந தினிதி னாடப்
பாங்குடன் செவியால் மாந்திப் பரிவுட னமாந்து நோக்கும்
வேங்கடத் தெம்மான பாதம் விழைவுடன் போற்று வோமே.

2. மாந்தரின நெஞ்ச மென்னும வன்மைசா லிரும்பு தனனைத்
தேந்துணர் மலிந்த சோலைத் திருவளர் சேட சைலம
போந்திடத் தன்பா லீர்த்துப் புகுத்தலா லதனை யான்றோர்
காந்தமா மலையா மெனறு களிநதுளம் போற்று வாரே.

3. ஆக்குதல் காததல் நீக்க லாகிய செயலை யெல்லாம்
நீக்குத லன்றி நாளும் நினைவினல் புரியு மீசன
மாக்குயில் வதியுஞ் சோலை வளமலி வேங்க டத்தான்
வாக்கினு லவனை யேத்தி மனத்தினல் கருது வோமே.

4. வேங்கட மலையின் வைகும் வேநதனைத் தேவ தேவைத்
தீங்கெலா மகற்றிக் காக்கும் திருவளர் மார்பி னனை
யோங்கிடு காத லோடு வுளமகிழ்ந் தேத்து வாாக்கு
நீங்கலாச் செல்வம் பல்கும் நிலைபெறு வீடு மாமே.

5. கற்பகத் தருவின் வேந்தன் கண்களோ ராயி ரத்தாற்
பெற்புட னலர்மேன் மங்கை போற்றிடும் புனிதன் றன்னைச்
சிற்பமார் வேங்க டத்தே சிறப்புட னேக்கி யென்னே
யற்பமென் கணக ளெம்மான் அழகினைக் காண வென்றான்.

6. பொருளினை மாந்தர்க் கீயும் பொருவிலா வேங்க டத்தான்
வருபொரு ளவரிற் கொள்ளும் மாண்புதான் யாதோ வென்னின்
பருவரன் மலிசெல் வத்தைப் பணபுட னீக்கி யின்பம்
தருபொரு ளளிக்கும் வீட்டைத் தகுதியிற் கொடுப்ப தற்கே.

7. வேங்கட ரமண னென்பார் வேங்கடேச் சுவர னென்பார
வேங்கட சுப்ப னென்பார் ''விழைந்துபா லாஜி'' வென்பர்
தாங்கியே யுலகை யெல்லாம் தழைத்திடச் செய்யு மெம்மான
ஆங்கெவ னென்று ஞாலத் தறிந்தவர் யாரோ வம்மா.

8. கூவியே குயில்க ளோத்தும் கொட்டியே யருவி போற்றும்
தாவியே மந்தி சூழும் தருமலர் தூவிச் சோலை
யோவறப் பூசை செயயும் உவப்புடன் மயில்க ளாடிக்
காவினில் நடனங் காட்டும் கார்வணத் தெம்மானுக்கே.

9. நாவெலா முலர வேத்தி நயந்துரை பலவும் பேசி
யாவலின் வறியர் கேட்கி னளித்திடா வன்க ணைஞசர்
தேவனே நின்பா தத்தில் தீர்விலாச் செல்வந் தன்னை
தூவியே வேங்க டத்தில் தொழுதிடு நோக்க மென்னே

10. திருமகள் தன்னை மார்பில் சீரணி யாகக் கொண்டும்
பருமணி யாரம் தம்மைப் பரிவுடன் பூண்டு நிற்பாய்
மருவெறி துளவ மார்பா மற்றவை யணிக ளாகத்
திருமகள் தனக்கோ நிற்கோ சிறப்புட னமையுந் தாமே.

11. வேங்கட மலையின் மாட்டு வீங்கெழி லியற்கை யோடு
பாங்குடன் செயற்கை தானும் பரமனை யடுத்து வைகும்
தேங்கிடு கருணை யாழி திருவமர் மார்ப னெம்மான்
ஈங்கினி தாக வையத் தெதனையும் கொள்வன் காணீர்.

12. ''புகலென நின்பா தத்தைப் போற்றினேன் துளவத் தாமா
வுருமலர்ச் சோலை சூழ்ந்த வொப்பிலா வேங்க டத்தாய்
தகுபெனைக் காத்தல் நிற்கே தருணமு மிதுவா'' மென்னரில்
புகுதரு மெம்மான் நம்மைப் பரிநதுடன் காப்ப தற்கே.

13. தண்ணிய நெஞ்சம் கல்வி சான்றுய ரொழுக்கம் பத்தி
புண்ணிய வினைகள் யாவும் பொருந்திய திருமா லன்பர்
நண்ணியே வேங்க டத்தை நாதனே போற்றி யென்று
கண்ணெலாம் நீர தாகக் கனிவுட னேத்து வாரே.

14. துறககலாம் செல்வந் தம்மைத் துறக்கலாஞ் சுற்றத் தாரை
துறக்கலா மினப வாழ்வைத் துறக்கலா முயிரை யாங்கே
துறக்கலாந் துறத்தற் காகாத் துகளறு வீட்டை மற்றுத்
துறக்கிலோம் வேங்க டத்தான் தூவடி தம்மைத் தாமே.

15. மெய்யெலாஞ் சிலிர்க்கும் கண்ணின் வீழ்நதிடும் கண்ணீர் தாரை
அய்யனே வேங்கடத்தாய் அருமறை போற்று மெந்தாய்
துய்யனே யென்னும் போது சொல்லெலாம் குளறும் நெஞ்சம்
நெய்யெரி பட்ட தென்ன நெகிழ்ந்திடும் தொண்ட ருக்கே.

சமய ஞானம்

(சுவாமி சின்மையானந்தர்)

(தமிழாக்கம்) ஸ்ரீ. நா. சு. இராமமூர்த்தி, எம்.ஏ., திருப்பதி.

* * *

(முன் இதழ்த் தொடர்ச்சி)

மனிதனுடைய ஆன்மாவையும், உடலையும் ஒன்றுப்படுத்துவதே சமயத்தின் குறிக்கோள். இந்த ஒற்றுமை எப்படி ஏற்படுத்தப்படுகிறது என்பதை ஒன்றின் பின் ஒன்றாகப் பார்ப்போம். நமக்கு நாமே தலைவனாக விளங்கும்போது, வெளிப்புறச் சூழ்நிலைகள் எதுவாக இருந்தாலும், பிற் புகழ் பெற்ற மனிதர்களின் வாழ்க்கைக் கொப்ப அசைக்க முடியாத அமைதியையும், ஊற்றுபோல பெருகும் இன்பத்தையும், நாம் நம் வாழ்க்கையில் உணர்கின்றோம்.

பெரிய தீர்க்க தரிசிகளும் பெருந்தலைவர்களும், தங்களுடைய தலைவிரித்தாடும் மனக் குழப்பங்களை அடக்கி, வெற்றி பெற்றவுடன் உடனேயே தங்களை மறந்து, மேலும் வெளியில் கூறவொண்ணாத துன்பத்தை அடைகிறார்கள். அதனால்தான், ஒரு உண்மையான கிறித்துவன் தண்டிக்கப்பட்டு, சிலுவையில் அறையப்படும்போது அவன், "பிதாவே! இவர்களை மன்னியும், ஏன் என்றால் அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்பது அவர்களுக்கே தெரியாது" என்று பணிவாகத்தான் கூறுகிறான்.

நூற்றுக்கணக்கான உதாரணங்களில், எனக்கு இதுவரை பிடித்த ஓர் உதாரணம், அலெக்சாண்டரும், ஓர் இந்தியத் துறவியையும் பற்றிய ஒரு கதையாகும். மாபெரும வெற்றிபெருமிதத்தோடு இந்தியாவிற்கு வந்த அலெக்சாண்டர் வழியில் தனக்கு ஒரு துறவி சிரம் தாழ்த்தவில்லை என்ற காரணத்தால் அவரை ஒரு சிறையில் அடைத்தான். அடுத்த நாள் அந்த சிறைச் சாலைக்குச் சென்று தன்னை ஒரு மாபெரும் சக்ரவர்த்தி என்று அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டு, அத்துறவியை, ஏதாவது வரம் தன்னிடம் கேட்குமாறு பணித்தான். அதற்கு அத்துறவி, அந்த சர்வாதிகாரியின் முகத்தை ஓர் ஏளனத்தோடு ஏறிட்டுப் பார்த்து, பெரும அனுபவத்தின் முதிர்ச்சியின் காரணமாக தான் பெற்ற அமைதியோடு அவனிடம், "நீ, சூரியனின் வெளிச்சத்தை மறைத்துக் கொண்டு நிற்கின்றாய். சற்று ஒதுங்கிக்கொள் இதுவே நான உன்னிடம் கேட்கும் வரமாகும்". என்று கூறினார்.

தன்னுடைய குறைபாடுகளின் மீது தான் கண்ட வெற்றி, சூழ்நிலைகளின் மேல் கண்ட வெற்றியாகும். இங்கே தன்னைச் சுற்றியிருக்கும சூழ்நிலைகளை அடக்கி முழு மனிதனாக விளங்கும் இந்தத் துறவியே ஒரு சிறந்த தலைவனாக சிறையிலும் விளங்குகின்றார். ஆகையால்தான துறவி, அலெக்சாண்டரின் தயவில் இருந்தார் என்பதைக் காட்டிலும், அரசனே துறவியின் முன் பணிவன்புடன் ஒரு வரத்தைக் கேட்கும்படி கூறினான் என்பதே உண்மை.

உபநிஷத்துக்கள், பிற சமய நூல்களின் அறிவுரைகளும், மேற்கூறிய அதிசய மனிதனைப் போலவே, சூழ்நிலைகளையும், தன்னையும், தன்னைச் சுற்றியமுள்ள நடப்புகளையும் அடக்கி வாழ்கின்ற ஒரு உலகத்தையே நினைக்கின்றன. இந்த உலகத்தில்

உள்ள எல்லா சமய நூல்களின் அடிப்படைத் தத்துவம் என்னவெனில், எப்படி நம்மை நாமே அடக்கிக் கொண்டு, இந்த உலக வாழ்க்கையை நடாத்துவது என்பதே ஆகும். நமக்கு வாயத்துள்ள சில சூழ்நிலைகளைக் கொண்டு நாம் கவலையும் துன்பத்தையும் பெறுகின்றோம் ஏனென்றால் நாமே நம் மிடம் இருக்கும் தனிததன்மைகளை ஒனறோடு ஒன்று வேறுபடுத்திப் பார்க்கின்றோம். இவ் வாறு நாம் ஒப்பிடடுக் கொணடிருந்தால், நாம் வேறு வழியின்றி ஒன்றுக்கு மட்டும் இலக்காக இருந்து, தங்களுடைய உயிர்ப் பண்புகளை வெளிக்காட்டத் துடித்துக்கொண் டிருக்கும் மறற மூன்று தனித் பண்புகளுக் காக நாம அடக்க முடியாத துன்பப்பட வேண்டும்.

சமயம் என்பது ஓர் அறிவு·-

ஆகவே சமயம ஓர் அறிவியலாக விளங் கினால், நாமே நமக்கு தலைவனாக விளங்கலாம். ஆனால் அந்த சமயம் இன்று நம் காலத்தில் தன் கவர்ச்சி இழந்து அளவுக்கு மீறிய அரு வருப்போடும், நூற்றுக் கணக்கான மூட நம்பிக்கைகளின் கூட்டு நோய் என்றும், ஒழுங்கமதையற்ற ஒரு புதிராக, ஓர் இழிநத நிலையில் இருப்பதைப்பற்றி ஒருவன் மிகவும் வியப்படையலாம. ஆனால் என்னைப் பொறுத்தவரை, இதற்கு காரணம் என்ன வெனில், வேண்டுமென்றே செய்யப்பட்ட சூழ்ச்சியின் பிரதிபலிப்பு அல்ல. இது வரலாற்றின் எதிர்பாராத திருப்பம்.

இடைக்காலம் வரை சமயம், நாட்டு மக்களின் உள்ளத்தில் பெரும் மகிழ்ச்சியைத் தான் ஏற்படுத்தியது. ஆனால் பிறகு வநத வாழ்க்கை நிலையில் விஞ்ஞானம் என்ற, (அறிவியல் என்ற) ஒரு அழகிய நங்கை நாட்டின் மதிப்பைப் பெற்றாள். ஆகவே சமயம் நம்பிக்கையற்றுப்போய் சோர்வுற்று, இந்த உலக வாழ்க்கையிலிருந்து தன் தொடர்பை அறுததுக்கொண்டு, எனறும் மாறியும், வளர்ந்தும் கொணடிருககின்ற சமுதாய வாழ்க்கையிலிருந்து பிரிந்து தன் னுடன் நின்று விட்டது.

சமயம், விஞ்ஞானத்தின் மீது கொண்ட வெறுப்பினால், தன் மதிப்பை இழந்து விட்டது என்று கூறினால், விஞ்ஞானமும் சமய நூல்களின் உண்மைகளை ஏளனம் செய் வதினால், புறககணிப்பதினாலும், அது மக்க ளின் மதிப்பை மிக வேகமாக இழந்து வரு கின்றது என்பதை நான் நிச்சியமாகக் கூறு வேன். விஞ்ஞானமும், சமயமும் தங்களுக்குள் ஓர் ஆற்றலை இழந்திருப்பதால், அவை இரண்டும் கூடினால் தான், மக்கள் மிகவும மகிழ்ச்சியாக இருப்பார்கள்.

இதுவரை நாம கண்ட விவாதத்திலிருந்து அறிந்து கொணடது என்னவெனில் வாழ்க்கை என்பது பல முடிவில்லாத அனுப வங்களைக் கொணடது. இந்த அனுபவங்களை எல்லாம் ஓர் அழகிய ஒருமைப்பாட்டில், காண வேண்டுமென்றால், நாம் வெளி உலகில் இருக்கின்ற திட்ட முறைகளையும், நம் மிடையே இருக்கும் மன ஆக்க நலத்திற்குரிய திட்டமுறைகளையும் பக்குவமடையச் செய்ய வேண்டும். நம்மிடம் இருக்கும் தனிப்பண்பு களிடையே ஓர் ஒருமைப்பாடு இல்லாது போனால், நாம் என்னதான் வெளி உலகி லிருந்து நம்முடைய திட்டமுறைகள் கையாண டாலும், அவை, ஒரு தனி மனிதனையோ சமுதாயத்தையோ பெரு மகிழ்ச்சிற்கு இட்டுச் செல்லாது.

சமயம் என்பது, அறவியல் துறையின் கருத்தியல திட்டங்களை மட்டுமின்றி, பல வித முறைகளினால் ஆரோக்கியமான ஒரு தலைமுறையையும், உயர்தரமான, உறுதி யான பயன் தரக்கூடிய தனிப்பண்புகளை உருவாக்குவதையும் பெற்றிருக்கின்றது.

தைத்தரீய ஆரண்யகம்

॥ तैत्तरीयारण्यकम् ॥

(ஸூர்ய நமஸ்காரம்)

வித்வான் நடதூர் ஸ்ரீ தேசிகாசசாரியார்.

★ ★ ★

(முன இதழத் தொடாசசி)

எட்டு விதமான அககினிகளின சிறப்பு

९ अरुणाश्वा इहागताः ।
वसवः पृथिविक्षितः ।
अष्टौ दिक्वाससोऽग्नयः ।
अग्निश्च जातवेदश्चेत्येते ॥

அருணாசவா இஹ ஆகதா:|
வஸவ: பருதிவி க்ஷிதா:|
அஷ்டௌ திக்வாஸஸ: அகன்ய:|
அக்னிஸச ஜாதவேதாஸச இதி ஏதே||

அருணாச்வா: — செந்நிறக் குதிரைகளை உடையவர்களும், வஸவ: — பிராணிகளுக்கு உயிராக இருப்பவாகளும், ப்ருதிவிக்ஷித: — பூமியில் வாழ்பவர்களும், திக்வாஸஸ: — திசைகளையே ஆடையாக உடையவாகளுமான அஷ்டௌ அகனய:—எட்டு விதமான அக்கினிகளும், இஹ — இந்த யாகத்தில், ஸமாகதா:— வந்து விட்டார்கள். ஏதே — இவர்கள்தான், அக்னி: ச ஜாதவேதா: ச — முன்பு ஒன்பதாவது அனுவாகத்தில் கூறப்பட்ட ''அக்கினி'' ''ஜாதவேதஸ்ஸு'' முதலியவர்களே.

அக்கினி, ஜாதவேதஸ்ஸு முதலிய எட்டு விதமான அக்கினிகளும், செந்நிறமான குதிரைகளை உடையவர்கள். பிராணிகள் உயிருடன வாழ்வதற்கு அவர்களே முக்கிய காரணம். அவர்கள் திசைகளையே ஆடையாகக் கொண்டு பூமியில் எல்லா இடங்களிலும் வசிப்பவர்கள். அத்தகைய பெருமை வாய்ந்த அக்கினிகளும் எனது யாகத்திற்கு வந்து விட்டார்கள். ஆகையால், தேவேந்திரனே! நீரும உடனே வநது அருளவேணடும்.

ருததிரகணங்கள் விலகட்டும

१०. ताम्राश्वाः ताम्ररथाः ।
ताम्रवर्णाः तथासिताः ।
दण्डहस्ताः खादग्दतः ।
इतो रुद्राः परां गताः ।
उक्तं स्थानं प्रमाणं च पुर इत ॥

தாமராச்வா: தாமர ரதா:|
தாம்ர வர்ணா: ததாஸிதா:|
தண்டஹஸ்தா: காதக ததா:|
இதோருத்ரா: பராம் கதா:|
உக்தம் ஸ்தானம் ப்ரமாணம் ச புர இத ||கய||

தாம்ராச்வா: — சிவந்த நிறமுள்ள குதிரைகளை உடையவர்களும, தாம்ரரதா: — செந்நிறமான தேர்களை உடையவர்களும், தாம்ர வர்ணா: — சிவந்த நிறமுளளவர்களும், ததா — அவவிதமே, அஸிதா: — சிலர் கருநிறம் கொண்டவர்களும், காதக்தத: — பற்களைக் கடித்துக கொணடிருப்பவர்களும், இத: — இவ்வுலகத்திலிருந்து, பராம கதா: — மேல் உலகத்தை அடைந்தவர்களுமான, ருத்ரா: — ருத்திரர்களே! ஸ்தானம் — உங்களுக்கான இடமும், ப்ரமாணம் ச — அதன் அளவும், உக்தம் — சாஸ்திரஙகளில் கூறப்பட்டுள்ளன. புர: — அந்த இடங்களை, இத — அடைவீர்களாக.

ருத்திர கணங்களில் சிலர் செந்நிறமுள்ளவர்களாகவும், சிலர் கறுநிறமுள்ளவர்களாகவும் இருப்பார்கள். அவர்கள் யாவரும் செந்நிறமுள்ள குதிரைகள் பூட்டிய செநநிற மான தேர்களில் ஏறிச் செல்பவர்கள். அவாகள் பற்களைக் கடித்துக் கொண்டு பாவிகளை தண்டிப்பதற்காக பூமி முழுவதும் சஞ்சாரம் செய்வார்கள். பிறகு மேல் உலகத்திற்குச் செல்வார்கள். அவர்கள் நல்லவர்களைத் துனபுறுத்தமாட்டார்கள். ஆனால் அவர்களின் கோர உருவம் பார்ப்பதற்கு அசசத்தைத் தருவதாக இருக்கும். ஆகவே அவர்கள் நமது இடத்தை விட்டு விலககவேணடும் என்று வேண்டிக் கொள்ளப்படுகிறாகள். அவர்களுக்குச சொந்தமான இடமும் அதன் அளவும் சாஸ்திரங்களில் கூறப்பட்டுள்ளன. அங்கு அவர்கள் செல்லவேண்டும் என்பது கருத்து.

பிராம்மண வாக்கியம்

११. उक्तो वेषो वासांसि च ।
कालावयवनामितः प्रतीच्या ।
वासात्या इत्यश्विनोः ।।

உக்தோ வேஷோ வாஸாம்ஸி ச|
கால்ாவயவாஞம இதः ப்ரதீசயா|
வாஸாத்யா இதி அச்விஞேः ||கக||

காலாவயவாஞம் – பெரிய காலத்தின் உறுப்புகளான இளவேனிற்காலம் முதலியவைகளின், வேஷः–உருவமும், வாஸாம்ஸீச–ஆடைகளும், இதः ப்ரீதீச்யா – இதற்கு முந்தியதான ''ஸாகஞ்ஜாஞம்'' என்கிற அனுவாகத்தில் கூறப்பட்டன. வாஸாத்யா இதி – ''வாஸாத்யௌ சித்ரௌ'' என்கிற மந்திரத்திஞல், அச்விஞேः – அசுவினீ தேவர்களின் உருவமும் வேஷமும் கூறப்பட்டது.

மஹா காலத்தின் சிறிய உறுப்புகளான வஸந்தம் முதலிய காலங்களின் உருவமும், ஆடையும், மூன்ருவது அனுவாகத்தில் ''ஸாகஞ்ஜாஞம், ருதுருதுஞ, ஷஷ்டிஸ்சத்ரிம்ச காவலகாः, ஸாரகஸத்ரைः ஜரதக்ஷः'' முதலிய மந்திரங்களில் விளக்கப்பட்டுளளன. அச்விணீ தேவர்களின் வேஷமும், உருவமும் பத்தாவது அனுவாகத்தில் ''வாஸாத்யௌ சித்ரௌ ஜகதோ நிதாஞௌ'' என்கிற மந்திரததில் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

ருத்திர கணங்களைப்பற்றி கூறும்பொழுது, காலத்தின் உறுப்புகளின் விவரமும் தற்செயலாகக கூறப்பட்டது. ருத்திர கணங்களின் இடங்களைப்டற்றி கூறினதால், வஸந்தம் முதலிய காலங்களின் உருவமும் ஆடையும் கூறவேண்டும் என்று ஒருவித தொடர்பு ஏற்பட்டதுதான் காரணம். வேறு முக்கிய காரணம் ஒன்றும் இலலை.

ஒரு மஹரிஷியின் ஆராய்ச்சி

१२. कोऽन्तरिक्षे शब्दं करोतीति ।
वासिष्ठो रौहिणो मीमांसां चक्रे ।
तस्यैषा भवति ।।

கோ அந்தரிக்ஷே சபதம் கரோதீதி|
வாஸிஷ்டோ ரௌஹிஞே மீமாம்ஸாம் சகரே|
தஸ்ய ஏஷா பவதி ||கஉ||

வாஸிஷ்டः–வசிஷ்ட கோத்திரத்தில் பிறந்தவரும், ரௌஹிணः – ரோஹிஞச்வரின் புத்திரருமான ரௌஹிணர், கः – யார், அந்தரிக்ஷ – ஆகாயத்தில், சப்தம் கரோதி–ஒலியைச் செய்கிருன். இதி – என்று, மீமாம்ஸாம் – ஆராய்ச்சியை, சக்ரே – செய்தார். தஸ்ய–அந்த ஆராய்ச்சியை. ஏஷ(ருக்)-மேலே கூறப்போகும் மந்திரம், பவதி – விளக்குகின்றது.

ஆகாயத்தில் ஒருவித பெரிய சத்தம் உண்டாயிற்று. வசிஷ்ட கோத்திரத்தில் பிறந்தவரும் ரோஹிஞசுவரின் புதல்வருமான ரௌஹிணர் என்கிற மஹரிஷி அந்த சத்தத்தைக் கேட்டு, ''இதை உண்டாக்கியது

யார்?'' என்று ஆராய்ச்சி செய்தார். அந்த ஆராய்ச்சியின் பயனைப் பின்வரும் மந்திரம் விளக்குகின்றது.

१३. वाश्रेव विद्युदिति ।

வாச்ரேவ வித்யுத் இதி ||கங||

இந்த மந்திரத்தின மிகுநத பாகம் பின வருமாறு:—

"वाश्रेव विद्युन्मिमाति । वत्सं न माता सिषक्ति ।
उदेषां वृष्टिरसर्जि । पूर्वतश्चिन्महि वृद्धो ।
बिभायदिवश्चित् सानुरेजत स्वनेवः ।।

வாசரேவ வித்யுன் மிமாதி| வத்ஸம்
ந மாதா ஸிஷக்தி|
உதேஷாம் வ்ருஷ்டி: அஸாஜி|
பாவத: சினமஹி|
வ்ருத்தோ பிபாய திவ: சிந
ஸாநுரேஜத ஸ்வநேவ: ||கங||

இது தைததரீயம் மூன்ருவது காண்டம் முதல் பிரசனம் பதினேருவது அனுவாகத்தில் உள்ள மந்திரமாகும் இங்கு வந்துள்ள பாகத்திற்கு மாத்திரம் பொருள் பின் வருமாறு.—

வாச்ரேவ — கததுகிற பசு போலவே, வித்யுத் — மின்னலும், மிமாதி — ஒலியைச் செய்கிறது. இதி — என்று ரௌஹிணர் அறிந்தார்.

மேகம் இடிப்பது பசு கத்துவதுபோல் இருக்கிறதாம. மேகம் மின்னுகிறது; இடி சத்தம் உடனே கேட்கப்படுகிறது. அதனுல் மின்னல்தான் ஆகாயத்தில் உணடாகும் ஒலிக்குக் காரணம் எனறு ரௌஹிணர் அறிந்தார்.

சூரியனே பிரும்மம்

१४. ब्रह्मण उदरणमसि ।
ब्रह्मण उदीरणमसि ।
ब्रह्मण आस्तरणमसि ।
ब्रह्मण उपस्तरणमसि ।।

பரஹ்மண உதரணமஸி|
ப்ரஹ்மண உதீரணமஸி|
பரஹ்மண ஆஸதரணமஸி|
ப்ரஹ்மண உபஸதரணமஸி|

ப்ரஹமண: — நீரே பிரும்மத்தின், உதரணம் — குறைவற்ற வடிவமாக, அஸி — இருக்கிறீர், ப்ரஹ்மண: — பிரும்மத்தின் உதீரணமஸி — மிகச் சிறந்த உருவமாக இருக கிறீா. ப்ரஹ்மண: — பிருமமத்தின், ஆஸத-ரணமஸி-ஆஸனமாக இருககிறீர். ப்ரஹமண: பிருமமத்தின், உபஸ்தரணமஸி — குடையாக வும் இருக்கிறீர்.

'சூரியனே! நீர்தான் பரமாத்மாவின் உருவங்களுககுள் மிகவும் சிறந்ததாயும் ஒரு வித குறையுமஅற்றதாயும் உள்ள உருவ மாக இருக்கிறீர். நீரே பரமாத்மாவுக்கு ஆசனமாகவும் (இருப்பிடமாகவும்), குடை யாகவும் இருக்கிறீர்'. அதாவது சூரியனே நாம் நேரில் காணும் பரமாத்மாவின் மிகச் சிறந்த மூர்ததியாகும், அவரைச் சுறறியும், மேலும் கீழும் எல்லாபபுறங்களிலும் பரமாத் மாவின் உருவமே சூழ்ந்து கொணடு இருக் கிறது என்று பொருள்.

பன்னிரண்டாவது அனுவாகம முறறிறறு.

(தொடரும்)

அறிவிப்பு

★ ★ ★

1 திருமலை மிகவும் புனிதஸ்தலம் என்பதையும் திருவேங்கடமுடையான சக்திவாய்ந்த தெய்வமென்பதையும் கனவிலும் மறவாதீர்கள்.

2. தொன்று தொட்டுவரும் ஸம்ப்ரதாயங்களை இகழாதீர்கள்.

3. திருமலை புனித ஸ்தலமாதலின் அங்கு செருப்பு முதலியவைகளை உபயோகிக்காதீாகள.

4. திருமலைமேல் உள்ளவரை புஷ்பங்கள், வெற்றிலை பாக்கு முதலியவைகளை உபயோகிக்காதீர்கள்.

5. மீன், முட்டை, இறைச்சி முதலியவைகளையும் பீடி, சிகிரெட்டு, சுருட்டு, கள, சாராயம் முதலிய லாகரி வஸ்துக்களையும் மலைக்கு எடுத்துச் செல்வதும் உபயோகிப்பதும் கொடிய பாவம் என்றறியுங்கள்.

6. நீராடித் தூய ஆடை உடுத்துக கோயிலுக்குச் செல்லுங்கள். கோயிலுக்குள் எச்சில துப்பாதிாகள்.

7. கோயிலுக்குள் ஸ்வாமி தாசனத்திறகுச செல்லும் பொழுது வரிசை முறையில நின்று நிதானமாகச் செலலுங்கள்.

8. திருவேங்கடவன் திருமுனபில் பயபக்தியுடன் மௌனமாக நின்று ஸேவியுங்கள். உரத்துப பேசுவதும் கிளர்ச்சி செய்வதும் ஸந்நிதியின் சாந்தியைக் கெடுப்பதால் மன்னிக்க முடியாத பெருந்தவறுகும்

9. உங்களைத் தவறுன மார்கத்தில் செலுத்தும் பண்டாக்களையும், தீர்த்தவாஸிகளையும், டவாலிகளையும நம்பி உங்கள் காணிககைகளையும, ப்ராாததனைகளையும் வேறிடங்களில் செலுத்தி ஏமாநது விடாதீர்களா.

10. திருவேங்கடமுடையானுக்குச சமர்பபிகக வேண்டிய காணிக்கைகளைத் தங்கவாயில (பஙகாரு வாகிலி) பக்கத்திலுள்ள உண்டியில் செலுததி ரசீது பெறுங்கள்.

11. சத்திரங்களிலும் கோயில்களிலும உள்ள ஸேவகர்கள் முதலியவர்கள், யாத்ரீகாகள் விஷயத்தில் சரியாக நடந்து கொள்ளாவிடின் அவர்களைப்பற்றிய குற்றங் குறைகளை சத்திரம் சூபரிணடெணடெணட் அவர்களிடமும் கோவில் மேலாளர்களிடமும் யாத்ரீகர்கள் முறை செயது கொள்ளவேண்டும்.

12. எந்த ஏழை யாத்ரீகனும் செலவின்றித் தேவஸதானம் சத்திரத்தில் தஙகலாம். தர்மஸேவையின் பொழுது திருவேங்கடமுடையான ஸேவையைப் பெறலாம்.

வேதம் தமிழ் செய்த மாறன்

பிரபந்தச செல்வர், புலவா. ஸ்ரீ. நீ. சி. சுந்தரராமன்,

மதுரை.

—⁂o⁂—

வைணவப பெருநெறி.-

தமிழகததில் சங்ககாலம் தொடங்கி இனறு வரை வளர்நதோங்கி நிலவி வரும் பெருஞ் சமயம் வைணமாகும். வைண சமயததின் தொன்மையைச் சங்க காலப் பாடல்களி லிருந்து நாம உணரலாம். தமிழாகள முல்லை நிலத்திற்கு உரிய தெய்வமாகத் திருமாலைக் கொணடனா என்பதிலிருந்து திருமால் வழி பாடு தமிழர்க்கு மிகப்பழங்காலம் முதலே உரிமையுடையது என்பதை அறியலாம். திருமாலை முழுமுதற் கடவுளாகக கொண்ட வைணவ சமயவளாசசிக்குத் தொணடாற்றிய பெருமக்கள ஆழ்வார்கள் என அழைக்கப் பட்டனா. பன்னிரு ஆழ்வார்களில் திருவாய் மொழியினை அருளியவர் நம்மாழ்வார் ஆவார். அவர் பாண்டிய நாட்டிலே தாமிர பரணி ஆற்றின் தென்கரையில் உள்ள திருக குருகூர் எனனும் தலத்தில் அவதரித்தார்.

அவருடைய தந்தையார் காரியார், தாயார் உடையநங்கை என்ற உத்தமக கற்புடைய அம்மையார்.

உதய பாஸ்கரன்:-

இவ்வாறு திருக்குருகூரில் அவதரித்த நம்மாழ்வாா சேனை முதலிகளின் அமசமாக விளங்கியவர். கல்வி கேள்விகளில் வல்ல நம்மாழ்வாா நாராயணப் பெருமாளின் திருக் கல்யாண குணங்களிலே ஆழ்ந்து அவனது அருட்புகழைப் பாடிப் பரவுமாறு திருவருள் பெற்றுா. அருட் சூரியனுகிய இவருடைய அவதாரததால் பரசமயம் என்னும் இருட் கூட்டங்கள் மறைநது வைணவ சமயம் உலகெங்கும பிரகாசித்தது. காரிமாறன், சடகோபன், திருநாவீறுடையபிரான், அருள் மாறன், குருகைப்பிரான் முதலிய பல திரு நாமங்கள் இவருக்கு உணடு. இவருடைய சீடர்களாக மதுரகவியாழ்வாரும், நாதமுனி களும் விளங்கினர். பிராம்மண குலத்துள் தோன்றிய மதுரகவியாழவார் இவரைத் தமது குருவாகக கொணடு வழிபட்டு உய்ந் தாா. இறைவனைவிட, குருவே உயர்வு என்று எண்ணிய மதுரகவியார் நம்மாழ்வாரைப் போற்றி பாசுரம் ஒன்று செய்துள்ளார்.

நாவில அமுதூறும்'-

சிறிய மணிக்கயிறுால யசோதைப் பிராட்டி உரலில் கட்ட, அக்கட்டிலே தன்னை அகப்படுத்திக கொணட பெருமாயனுகிய கணணனது நாமத்தைக் கூறுவதைக் காட்டி லும் தன்னுடைய குருவான நம்மாழ்வாரை ''குருகூர்நம்பி'' என்று கூறுவதால் தம் முடைய நாவிலே அமுதம் ஊறும் என்று மதுரகவியார் கீழ்கண்டவாறு பாடுகிறுர்.

'' கண்ணிநுண் சிறுத்தாமபிுைல கட்டுண்ண
பண்ணிய பெருமாயன் என்னப்பனில
நண்ணித் தென்குருகூா நம்பியென்றககால
அண்ணிக்கும் அமுதூறு என்ாுவுக்கே ''

வேதம் தமிழ செயதான்:-

நம்மாழ்வாரின் மறறொரு சீடரான நாத முனிகள தம்குருவை, "வேதம் தமிழ் செய்த மாறன்" என்று போற்றுகின்றார் வேதத் தின் விழுமிய பொருளையெல்லாம் நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தத்துள திருவாய் மொழி என்ற பகுதியில் நம்மாழ்வார் அழகு தமிழில் அருளியுள்ளார். இவ்வாறு அவர் பாடிய திருவாய் மொழியின் சிறப்பாலே திருவாய் மொழிப் பெருமான என்னும திருநாமமும் பெற்றார். "நாவினால் நவிற்றி இன்பம அடை வேன்" என்றும, "பாவின் இன்னிசைப பாடித் திரிவேன" என்றும், மதுரகவியாா திருவாய்மொழியின சிறப்பைப் பாடுகின்றாா. "அவ்வரு மறையின அருள் கொண்டு ஆயிரம் இன்தமிழ பாடினான், ஆதலால் அதனினும் மிக்கது ஒன்றுமில்லை" என்று கூறுகினறார் இவ்வாறு நம்மாழ்வாரின் மெய்ப புகழ் பேசபபடுகின்றது. பரமபத நாதனாகிய நாராயணனின் புகழ்பாடி முப்பத் தைந்து ஆண்டுகள் இவ்வுலகிடை வாழ்ந்து இறைவனின் திருவடிகளை அடைந்தார் நமமாழ்வாா.

எல்லாம கண்ணன்:-

சிநதையையெல்லாம திருமாலடிகளிலேயே வைத்து அவன் சீா புகழ் பாடிய ஆழ்வார் எதையும் கண்ணனாகவே கண்டார். அவர் கண்ட காட்சியை கவினுறு பாடலாகவும் ஆக்கியுள்ளார். தாம் உண்ணும் சோறும், குடிக்கும் நீரும், தின்னும் வெற்றிலையும் கூட கண்ணன்தான் என்கிறார். இவ்வுணர்வின் பெருககால் அடியார்ககு காதல்மிக கண்களில கண்ணீர் மல்குகிறது இவ்வாறு பாடும் இவரது உள்ள உயர்வை என்னென்பது, எங்கும் கண்ணனைக் காணும இவர் "தன்னை யுடையவன் சீர்பரவப் பெற்றமையால் ஒரு குறைவுமில்லேன்" என்கின்றார். இவரது பக்தித் திறம் கண்டு கண்ணன் இவருடைய ஆவியைத தன்னுடையதாகவும், தன் னுடைய ஆவியை இவருடையதாகவும் ஆக்கினான் என்றும் பாடுகின்றார்.

எழுமையும் குறையில்லை:-

"போற்றியென் கைகளாரத் தொழுது
சொன்மாலைகள்
ஏறறநோறறேறகு இனி என்ன குறை
எழுமையுமே"

எனபதால எலலோரும குறைவற்ற நிறை யுடைய இன்பம்பெற, இறைவனைப் போற்றி வழிபடக் கூறுகினறாா "அச்சுதனைப போறறி வழிபடும இச்சுவையன்றி அமரர் உலகு ஆளும் வேறு சுவை பெறினும் அவற்றை யெல்லாம் வேணடேன்" என்றும், "அவனடி யாரடியே கூடுவது அல்லால் மூவுலகு பெறி னும் அது வேண்டேன்" என்றும் கூறுவ தால் இவருடைய திருமாலடிமைத் திறமும், அடியார் பகதியும் நன்கு புலனாகும்.

இருப்பது என்நெஞ்சம:-

இவ்வாறு திருமாலடிமைத் திறம் மிகுந்த நம்மாழ்வார் நெஞ்சிலே இறைவன் என்றும் நீங்காது குடியிருந்தான என்பதை "நெடி யான் நிறங்கரியான் உள்புகுந்து நீங்கான் அடியேன துள்ளத்தகம்" என்றும் "நிற்பது மேவி இருப்பது என் நெஞ்சம்" என்றும், பாடுவதால் அறியலாகும்.

அவரவர்கள் தம்முடைய அறிவாற்றலுக்கு ஏற்றவாறு உய்ய இறைவனை வழிபடுங்கள என்றும், அவ்வாறு அவர்வர்கள் வழிபடும் தெய்வங்களாக வந்து அருள்புரியக் கூடிய வன் திருமால் ஒருவனே என்றும் பாடு கின்றார். "ஒழிவில் காலமெல்லாம் உடனாய்

மன்னி வழுவிலர் அடிமை செய்யவேண்டும்'' என்று பாடுகின்றமையால் நிஷ்காம்ய வழிபாட்டின் சிறப்பை நமக்கு உணர்த்துகிறார்.

புலவர்க்கு அழைப்பு:-

மண்ணுலகில் செல்வர்கள் இல்லை என்றும், செல்வர்களுக்குச் செல்வனை திருமாலைப் பாடினால் செல்வம் பெறலாம் என்றும், எத்தெய்வத்தைப் பாடினாலும், அப்பாடல் திருமாலிற்கே உரியதாகும் என்றும், புலவர்களுக்குக் கீழ்க்கண்டவாறு அழைப்பு விடுகின்றார்.

'' வம்மின புலவீர்நும் மெய்வருந்திக்
கைசெய்து உழ்மினோ
இம்மண்ணுலகில செலவர் இப்போது
இல்லை நோக்கினோம்.
நும்இன்கவி கொண்டு நும்நும் இட்டா
தெய்வமேத்தினால
செம்மின் சுடர்முடி என திருமாலுக்குச்
சேருமே ''

என் திருமால என்று உரிமை பாராட்டிப் பேசும இவர் ''உன்னை என்று கொல் சேர்வதுமே'' என்று இறைவனுடன் இரண்டறக் கலக்கும் இன்பத்தைப பெற விரும்பினார். அவ்வாறே அதனைப் பெற்றார்.

இவரை வழிபடப் பெறுவதாலேயே பண்டை வல்வினைகளைப் போக்கிக் கொண்டு நன்மை பெறலாம் என்பதை ''காரிமாறப் பிரான் பண்டை வல்வினை பாற்றியருளினான்'' என்றும், கரிய கோலத்திருவுருக்காண்பன் நான் என்றும் ''அடியேன் பெற்ற நன்மை'' அது என்றும மதுரகவியாழ்வார் பாடுவதிலிருந்து அறியலாம.

இவவாறு மதுரகவி ஆழ்வார தம்மால் போற்றும பெருமை பெற்று, திருமாலைத் தன் இதயக் கமலத்துள வைத்து வழிபட்டு, அதன் பயனாய நமக்கு அரிய பல பாடல்களை அருளிய நம்மாழ்வாரின நினைவு உலகுக்கு இன்பம பயப்பதாகும். அவருடைய இன தமிழ்ப்பாக்கள் இறையுணர்வூட்டி எழில் நலம் கூட்டும். அவைகளைப் பாடிப் பரவி பரமன்பதம் பணிதலால் நல்லன எல்லாம் பெறலாம்.

சந்தாதாரர்களுக்கு ஓர் விண்ணப்பம்

★ ★ ★

ஸப்தகிரி மாத இதழ் ஆண்டு சந்தா ரூ. 5/—

கீழ்க்காணும் சந்தாதாரர்களின் சந்தாக்காலம் புதியகணககின்படி 30-6-73 ல முடிவடைவதினால், அவர்கள் இநத விஷயத்தைக் கவனித்து கீழ்க்காணும்படி தங்களுடைய தொகையை எங்களுக்கு மணியார்டர் மூலமாக அனுப்பும்படி கேட்டுக்கொள்கிறோம். மணியாாடர் கூப்பனில் கீழ்க்கண்ட எணகள் கொண்ட சந்தாதாரர்கள் முழு விலாசத்துடன் விரைவாக தங்களுடைய சந்தாக்களை செலுத்தாவிடில், அவர்களுக்கு மாத இதழ் அனுப்பமுடியாது.

40	5-00	491	5-00	682	5-00	778	5-00	1081	5-00	1374	5-00
176	5-00	492	5-00	685	5-00	826	4-90	1082	5-00	1471	5-00
232	5-00	493	5-00	709	4-85	1062	5-00	1093	5-00	1505	5-00
279	5-00	528	5-00	717	5-00	1068	5-00	1096	5-00	1508	5-00
30	5-00	536	5-00	744	4-85	1072	5-00	1125	5-00	1511	5-00
376	5-00	611	4-85	747	5-00	1073	5-00	1323	5-00	1512	5-00
380	5-00	642	5-00	748	5-00	1075	5-00	1338	5-00	1514	5-00
395	5-00	667	5-00	753	4-85	1079	5-00	1366	5-00	1520	5-00
488	5-00	674	5-00	775	4-85						

மாத இதழுக்குச் சம்பநதப்பட்ட பணத்தை, மணியார்டர் மூலமாக, ''ஆசிரியர், தி. தி. தேவஸ்தானம், திருப்பதி. (A. P)'' என்ற முகவரிக்கு அனுப்பவேண்டும். செக் மூலமாகவோ, அல்லது தவறுதலான முகவரிககோ அனுப்பும்படியான பணத்தைப் பற்றிய விபரங்களுக்கு அலுவலகம் எந்த விதமான பொறுப்பும் ஏற்காது என்று அறிவிக்கப் படுகிறது

ஆசிரியர்.

EDITED AND PUBLISHED ON BEHALF OF THE T. T. DEVASTHANAMS BY K. SUBBA RAO, M.A. AND PRINTED AT T. T. D. PRESS BY M. VIJAYAKUMAR REDDY, MANAGER, T T D PRESS, TIRUPATI